

22

II
C 10293,
e

Karl von Loche

E n a

lepa lubesniva inu branja vredna

HISTORIA

o d t e

po nadolshnu von isgnane svete Grafine

GENOVEFE

is tega mejsta Pfalz.

*Ze is nemshkiga na slovenski jesik
preobernena.*

Is pervolenjam vikshi Gosposke:

V' Z E L L I

per Joshephu od Bacho, zefarske krajleve
Krafiye Stiskavzu.

1818.

IN= 30003458 .

mozhjo v' Shpanfko deshelo noter, inu po-
 tem, kader je on to deshelo pokonzhau, je
 hotu tudi v' to franzosoufko deshelo noter
 pafli: Kir Marcellus Krajl v' franzosoufki
 desheli je to toku veliko nafrezho pred ozh-
 mi vidu, je on sapovedau ufim fvojim pod-
 lofhnim firfhtam inu grafam, de morejo nje-
 mu pomozh fkasati, inu pruti temu samorfkimu
 Krajlu fe bojvati pomagati. Is tajifhim fe je tudi
 mogu ta graf Sigfridus vojfkvat jiti, satu
 kir je ta trijerfka deshela takrat pod te-
 ga franzosoufkiga Krajla flifhala. Potem ka-
 der fe je ta graf is tim fvojimi na vojfko
 podau, inu sdej kader je on hotu od fvoje
 lubesnive Genovefe flovu useti, tukaj je blu
 ufmilenu sa vidit, koku fe je ta jokanja
 vredna fhaloftna Gofpa fkasala inu is njeni-
 mi bridkimi fousami vse prizhjozhe k' ufmi-
 lenju obudila. Ja kader ta graf hozhe nje
 to roko podati, inu to sadno lohko nozh
 vofhiti, je bla ona is tako ferzhno bridkuf-
 jo obdana, de je ona na pou mertva od fla-
 bufki dol padla. Ta graf je biu zhes tu prou
 slu fhalofthen, de on fvoje fhalofthne Gofpe
 potrofhtat namore: on rezhe vender is sha-
 lofthnimi befedami pruti nje: Na fhalujte
 tok slu zhes moje flovu jemanje, moja per-
 ferzhna gofpa; sakaj jefi savupam od Boga,
 on naf bo fpet is vefeljam ukupej perpelou.
 Polej; jefi val perporozhim Bogu, ti zhes ufe

isvelizhani divizi Mariji, katera bo vas v' moji neuprizhnosti obvarvala, inu v' vashim shalvanju troshtala. Jest vas sapustim mojemu nar bol svejstimu flushabniku timu Golu, katir bo vam v' mojmu imenu flisek flushu inu v' vsimu nar bolsi preskerbu. Ta dobra Genovefa je pak bla toku polna serzhne shalosti, de ona od velikih sous obene besede ni mogla govorit, inu kader je graf nje supet to roko podau, inu lohko nozh djau, pade ona supet koker mertva v' omedleuzo. Koku visoku se je njenu serze zhes tu obshalvalu, se more lohku vedit. Satega volo se on okuli oberne, inu bres vfiga nadalaj flovu jemanja bridku jokajozh, jesdi od nje prozh. Sdej kader je on is timi svojmi v' ta krajlevi Logar pershu, inu vsi firshti inu gospodi se ukupej sbrali, je uleku Marcellus is eno vojsko od shestnajst taushent peshzou inu dvanajst taushent kojnikou pruti timu barbarskimu logarju tih samurzou, kateri so pak shtirkrat mozhnejshi bli, inu Marcellovi soldati so se toku perserzhnu feshali, de je trikrat stu inu pet inu shestdeset taushent samurzou na plazu ostalu, Kristjanou pak ni vezh koker petnajst stu okuli pershlu. Ti samurzi, kateri so zhes ostali, so is njih Krajlam vred v' tu mejstu Avignon bejshali, inu so se noter toku serzhnu branili, de ti Kristjani so mogli dolgu zaj-

ta tu mejstu obsedenu imeti. Skus kateru se je pergodilu, de je ta graf Sigfridus del von ostau, koker je on menu, satu kir se je njegovu nasajrajshanje zhes enu zelu lejtu odleklu. Takrat, kader je ta graf toku dolgu von ostau, je bla ta dobra grafina popolnema shalostna, inu ni imela drugiga troshta na timu svejtu, koker samu v' Bogu, inu v' ti sveti molitvi.

Ona je pelala enu prou brumnu inu zhednosti polnu shivlenje, inu je dershala vse njene flushabnike k' andohti. Ta navoshlivi Satan pak, kateri je biu njeni zhednosti prou supern, je na vse vishe mislu, njo preoberniti, inu njo pred vsm svejтам k' shpotu sturiti, kateru je on skus take mittelne jiskau v' taku delu napelati, kir je ta graf v' svojmu prozh hojenju timu hofmajstru Golo svojo lubesnivo perporozhiu, polej, tukaj mu je dau ta navoshlivi Satan prou nazhiste misli noter pruti nji, inu vushge njegovu serze is takmi velikimi shelami, de je on ti grafini svojo hudobno volo resodeu, inu je njo jiskou k' nezhistosti napelati.

Koker hitru je tu ta poshtena grafina samerkala, je rekla ona k' njemu is prou jesnimi besedami: Te ni nzh fram, ti sanikern flushabnik, kaj takiga od mene pogervati, inu to sakonsko postelo tvojga gospoda ostudnu omadeshvati? Je tedaj tu ta svestoba, katero

si ti njemu oblubu? Inu je tu ta hvala, katero ti njemu savole njegove lubesni fka-shel'h? nizh na bodi toku preuseten, kaj takiga od mene vezh meniti, szer ti hozhem gvishnu narediti, de te bo tvoja nespamet grevala.

Ta presboshni Golo se! je ustrashu zhes ta odgovor, inu ni smu nobene besede vezh od kaj takiga govoriti. Vender njegovu hudobnu poshelenje ni ugashnilu, temuzh je biu fkus usakdajnu okulhojenje is to grafino zhes dalej vezh vushgan, enkrat kir je ona njeni lastni kontrofe, kateriga je ona v' kratkim pustila malati, firbezhnu gledala, inu utem je Golo pershu, ga je ona uprashala, koku on mejni, ok timu shtuku she kaj doli gre? tukaj je on k' nje reku: gnadliva gospa, aku lih timu lepimu pildu nobena lepota namore glih pridti, tok vender jest menim de mu she nekaj doli gre, namrezh debi shiu biu; inu debi k' meni perstopu.

Genovefa je dobru samerkala, kaj ta nazhisti zhlovek hozhe, satu se je ona v' oblizhji prou jesnu fkasala, inu mu je enu taku posvarjenje dala, de je popolnoma sframvan prozh shou. Pak vender tu posvarjenje ni tolku moglu, debi bilu ta oigen tega poshelenja v' timu nazhistimu serzu moglu ugashniti, temuzh tajistu je blu od tega smerdliviga meseniga hudizha toku mozhnu vush-

vushganu, de si je Golo naprej useu, tu svunajnu vagati, debi on mogu svoje shele dopolniti; enkrat kir je ta grafina po vezherji v' timu vertu sama shpazirala, se je ta hofmajster pozhasi k' nje perblishou, inu se je nje is perjasnimi besedami shmajhlou, kar je nar vezh mogu, je nje sadnizh tudi dofti ozhitnu sastopic dau, de on is tako go-rezhnostjo te lubesni pruki nje obdan, de je on menu, de bo on mogu pred zhasam umreti, aku ona nobene prutne lubesni k' njemu nabo obzhutila.

Ta poshtena shena je bla zhes tu toku res-shalena, de mu je ona terdnu persegla, aku bo on le enkrat is besedami ali is snamini kaj nad njo jiskou, toku hozhe ona gvishnu njenimu gospodu od tega nasnanje dati. Is tega je Golo samirkou, de obeniga vupanja ni, svoje shele dosezhi, satu je on svojo lubesen, preobernu v' enu preferditu sovrashtvu, inu si je smishluvau na vse vishe, koku bi se on mogu nad to grafino smashzhvati.

On je dau na njenu djanje flisek ahtengo inu samerka sadnizh, koku de ona enu posebnu nagnenje enimu tih Kuharjov obzhutiti pusti; is imenam Dragones, ta je biu sraven njegove nevumnosti en prou brumen inu andohtlivi mosh. Sakaj kir je ta grafina k' vsim brumnim ludem enu posebnu

nagnenje imela, satu je ona timu brumnimu zhloveku boli nagnenje skasala, koker tim drugim per hofu; kolkerkrat je on memu shou, tolkukrat ga je ona obgovorila, inu kir je ona njemu enu dopadejenje mogla sturiti, inu v' eni ostudnosti k' enimu trosh-tu biti, tukaj je sturila is enim posebnim dobrim dopadejenjam.

Ta nazhifiti Golo je isloshu to zhastitlivo lubesen sa eno meseno lubesen, inu je jif-kau skus to perloshnost urshahe dobiti, svo-jo gospo satoshiti; on je vezhkrat reku k' svojim perjatlam, na katere se je on nar bol sanefu, koku je tu, de njemu ta perjas-nost te grafine pruti timu Kuharju prou ob-doushлива, inu de se on boji, tajisto k' enimu hudimu konzu perpraviti, jih je tudi profu, debi oni imeli en malu bol na tu nar perjas-nishi shmajhlanje ahtengo dati, koker jo njih gospa timu Kuharju skashe, kolkerkrat on memu gre, si bodo oni lohku kmali umisli-li, kaj se ima od tiga sanashanja dershati.

Is takimi inu vezh drugimi besedami je on perpravu to zhednost te grafine v' ob-dolshenje, inu je tolku opravu, de njih je on nekaj na svojo plat perpravu. Enkrat je on reku k' Kuharju, koku je tu, de je ta gra-fina takrat v' njenimu zimru sama bila, inu njega pogervalala; inu kir je ta brumni fro-mak tu vervajozh k' nje noter shou, je

Golo kmali sa njim pershou, jih dobi fame v' timu zimru, inu je shou bres vsiga govorenja ene besede spet von, katerimu je tudi ta Kuhar, kir je samirkau, de ga ni njegova gospa pustila poklizat, smiram sa petami biu, kmalu na tu poklizhe Golo svoje perjatle, na katere se je on sanesu, njim toshi is veliko jeso, koku je tu, de je on tega Kuharja per grafini v' njenimu zimru salesu, je gvishnu ref, de je ona al debi bla ukupaj greshila, al pak narmajni tu djajne v' voli imela.

Kaj svitvajte tukaj, vi moji lubesnivi perjatli? je on reku: kaj svitvajte? aku mi nabomo ti hudobiji naprej pershli, taku bo eua vezhi is tega pershla, inu mi nabomo mogli obstati, kader bo nash gospod nasaj pershou.

Jest sagvisham, de je nash Kuhar nashi gospej sazuprau, inu njej gifca te lubesni v' jedi dau, satu se ona namore od njega odlozhit, aku bi je glih imela njena zhast inu shivlenje koshtati; satega volo jest menim, de bi blu prevdarjenu, ja potrebnu, debi se ta Kuhar v' eno jezho vergu, to grafino pak vojstru noter dershati, de bo nje tu noterhohenje h' Kuharju sapertu. Kaj se vam sdi zhes tu, lubi perjatli, kaj mi daste sa en svit? Oni so rekli: kir mu je ta graf to fkerb zhes grafino gor naloshiu, toku nej on
stu-

sturi, kar se njemu nar bol rasumenu sdi. Zhes tu je pustu ta hofmajster tega Kuharja k' sebi poklizati, inu ga je is hudmi besedami obgovoriu, inu med drugimi naprej vergu, sakaj de on je grafini sazuprau, inu v' njene jedi gista te lubesni dau, inu njo is filo k' svoj lubesni napelau, satu je on vreden, debi on v' tu shelesje sakovan, inu v' ta nar globokejshi turen vershen biu. Ta ubogi Dragones se je zhes tu is zeliga serza ustrashu, je persegu visoku inu dragu, de je on savolo tega greha popolnema nadolshen; ja je useu nebu inu semlo na prizho, de njemu ni nikoli v' mislih blu, is grafino kaj hudiga dopernefti, on pak je reku, kar je hotu, toku je vender mogu v' shelesne rinke sakovan, inu v' eno globoko jezho vershen biti, v' kateri je on mogu svoje shivljenje v' ta nar vezhi nadlugi szerati, inu ne pred is tajiste von jiti, de bo on mertu von nesen.

Is tim neusmilenjam she ni biu ta presboshni Golo nasiten, temuzh je naskakvau is svojimi lastnimi tovarshi v' ta zimer te grafine, rekozh: de je on dosti dougu pregledvau, kaj je ona obdoushливо deleshnost is tem Kuharjam imela, pak nemore dougu te hudobije poterpeti, aku on hozhe, de bo mogu per svojmu gospodu ostati, satu ima ona koker ena, katera to sakonsko postelo svojga gospoda omadeshva, v' to jezho noter dana,
inu

inu ne popred, koker na dalnu nasnanje dan-
je tega gospoda grafa, von spushena biti. Tu-
kej je blu pak usmilenu sa vidit, koku je ta
visoka grafinska pershona she v' ta osmi
mesez noshezha shla, bres vsiga prelomnen-
ja, sa volo branjenja te zhistosti od njeniga
lastniga flushabnika je ujeta, inu v' en terden-
turen saperta bla.

Koku globoku je pak ta velika kerviza
ti grafini v' ferze shla, more usak lohku sam
per sebi sposnati; koku shalostnu je pak ona
timu pravizhnimu Bogu svojo nadolshnost to-
shila, tu so se ti sveti Angelzi prou am useli.

Ampak v' ta turen ni smu nobeden drugi
noter jiti, koker ta ama tega svojoglaviga
hofmajstra, katera je ti ujeti grafini usak dan
enu upizhlu shivlenje pernefla; inu potem ta
hofmajster sam, kader jo je sam vezhkrat
objiskau, inu vse mitelne si persadeu, tu zhi-
stu ferze k' svoji nezhistosti napelati. On je
postavu is dobrimi inu hudimi besedami na
njo; on jo je napelvau is oblubami inu poter-
denjam, on se je perlisvau inu shmajhlou, ko-
ker en skushnijauz, vender on skusi to vse
ni nizm drusga mogu opravit, koker de le to
grafino je skusi tu delej stanovitnishi sturiu.
Enkrat, kir je on hotu perjasnost is njo ves-
vati, ga je porinla is pestjo od sebe, inu je
rekla is resnizhnimi besedami k' njemu: Ti
nazhisti hudodelnik, al she tebi ni sadoosti
de

de si me ti po nadolshni vishi v' jezho perpravu, temuzh me hozhefh tudi ob mojo zhaft inu isvelizhanje perpravit; sakaj jest sim perpraulena, taushentkrat umreti, koker tu nar majnsi pruti moji zhafti inu zhednosti doperнести. Tu resnizhnu reslozhenje bi bilu ja imelu prou popolnoma tega fkurbaniga fkuhnijauza prestrashiti; vender ga je ta nerodnost toku silnu preganjala, de je on vse mitelne inu pote fkuhfau, svoje shele dopolniti, satu je svojo amo napravu, inu nje je oblubu veliko fhenkengo, aku ona per grafini kaj opravi.

Kateru je ta svojoglauna shena, tolkukrat, kolkerkrat je ti ujeti jesti pernesla, nje is besedami naprej poloshila, debi ona imela timu hofmajstru saj perjasne besede dati, debi ona is njene jezhe ledigvana, al saj is enim bolshim shivlenjam previdena bla.

Ta stanovitna jetniza si je bla pak naprej usela, rajshi v' jezhi od lakote umreti, inu zel strohniti, koker svojga Boga resjesiti, inu vejst omadeshvati. O brumna Genovefa! koku velika je tvoja zhednost inu stanovitnost, kir ona namore fkus nobeno rezh tega svejta premagana biti.

Oh dodejli meni tvojo zhednost, inu sadobi meni per Bogu sa tvojo zhednostjo hoditi. V' tim se je ta zajt k' porodu perbli-shau, inu ta uboga grafina je profila to amo nje-

njeno flushabnizo; debi ona imela nje en par shen perpravit, katere bi nje v' njenimu pervimu porodu naprej stala. Ta svojoglava stara baba ni nje samu tega odrekla, ampak nje tudi ni hotla enkrat ene plenize kjekej dati, debi ona njeniga rojeniga otroka noter savila. Tu veliku naušmilenje je te ozhi te Genovefe presililu, inu je toshila svojo potrebo timu narvikshimu Bogu is perferzhnim sdihuvanjam.

Inu aku glih je bila ona v' tej vuri tega poroda popolnoma sapushena, toku je vendar rodila bres vse navarnosti, eniga drobniga inu mladiga Sina, kateriga je ona, kir ni imela nobene plenize, v' eno misno rutizo savila. Ona je tudi bres nehajna profila, debi se ta ubogi otrozhizhek k' svetimu Kerstufesu; kir pak je nje tudi tu odrezhenu bilu, satu ga je sama kerstila, inu ga je imenvala po njegovimu imenu Shmerzenrajh. Potem ga je usela na svoje narozhje, ga je pertiskala na njenu ferze, ga je oblila is njenimi sou-sami, inu je rekla is velikim usmilenjam: Oh ti ubogi otrok! oh ti lubesnivi shaz! pravizhnu te jest imenujem Shmerzenrajh, satu kir sim te jest is bolezhino v' mojmu telefu nosila, inu is bolezhino rodila, is tanar vezhi bolezhino te bom jest opefhati vidla; ja savolo pomankanja tega shivlenja te jest nabom mogla gorsrediti; kir jest kumaj tolku imam,

de morem moje shivljenje obdershati: Oh ti ubogi Shmerzenrajh! oh ti ubogi nefrezhni otrok! Ta postavljena postreshenza je timu Golu poshto pernesla, de ona ima sdej v' jezhi dva jetnika, inu de je ta uboga fko-rej od svunajne serzhne shalofti opefhala, satu nej se enmalu zhes njo usmili, inu enu bolsi shivljenje pervofhi, de bi ona mogla febe, koker tudi tega slabiga otrozhizhka gorsrediti. Ta neusmileni mosh pak se je zhes to otrozhenzo bres vsiga trofhata mejn usmilu, koker pak debi njegovi pesi mlade imeli, kir je on menu, fkus to svunajno nadlugo njo k' svoj lubesni perfilit. Vender, debi ona popolnoma na opefhala, nji je pustu enmalu vezh kruha dati, koker popred; szer pak sraven te vode zelu nizh vezh; toku je mogla ta uboga otrozhenza v' njeni veliki slabufti to vodo inu kruh salubu gor useti; inu namejst tega trofhata vsak dan od tega tiranskiga Golo is safershmaglivmi besedami nasitena biti.

Inu ta graf od vsiga tega, kar se je godilu, she ni nizh saflifhou, kir nobeden od hofa ni smu is strahu tega hofmajstra njemu od tega kaj pisati. Njegovu vonostajanje se je en malu dalej sadershalu, koker se je on savupau, kir je on pred Avignonam en shlak dobiu, kateri se je prou pozhasu zejlu. Debi ta Golo mogu svoje hudusturjenje per nje-

njemu pravizhnu sturiti, je on odpravu enga flushabnika, kader sta bla she dva melza po temu porodu te grafine pretekla, kader je mogu temu grafu to poshto od vsiga tega, kar se je pergodilu, poslati. Ta sapopadik tega pisma, kateriga je on na tega grafa pilau, je biu ta: Gnadlivi gospod, toku jest hozhem eno rezh, katero jest jishem is vsim flisam sakriti, vashi gnadi v' timu pismu resodeti. Inu potem, kader vfi domazhi, inu posebnu ta perpraulenik tega, si je velik flif is mano vred persadjau, eno gvishno hudobijo obvarvati, vender je bla vfa moja ahtenga fkus to savitnost tih hudobnih sgolfana, toku na poterbujem nobene druge prizhe, koker to, kar meni ti perjatlj tega grada dati morjo.

Skus tu bo vupajozh moja svestust is obdolshenja postavlenu, inu moje flushbe flifek more sadofti verjeti biti. Vasha grafliiva gnada se njim polubi od tega pota, kateriga jest poshlem, popolnema nasnanje noteruseti, inu na njegovu povedanje nobeniga zvibla postaviti. Kaj je pak njih volazhes to grafliivo gnado inu sapovendanje, meni njih flushabniku, snanu sturiti, de bom vedu, koku se imam jest v' ti teshki rezhi sadershati. Tajstu pismu je ta graf glih takrat dobiu, kir je on v' enimu mejstu v' Languidoku svoje prejete rane pustiu zejlti,

fkus

fkus kateriga je biu on toku smoten inu res-shalen, de so ble njegove rane tolkaj ne-osdravliufhi inu ta fhkoda tolkaj vezhi. Ta flushabnik popolnema povej, kaj je ta grafina sa eno obdoushливо drushbo ta zeli zhas is tim Kuharjam imela, inu koku je ta hofmajster v' ti kamri same dobiu.

Kir one dva oba nista hotla na tu vezhkrat opominvanje saksebi spustiti, toku je biu ta hofmajster perfilen, nje is filo lozhitu, inu v' dvej jezhi sapreti. V' ti jezhi je ona sizer eniga fina rodila, ta otrok pak bi nabiu nobenimu drugimu od tih hofbedintarju perpisan, koker timu Kuharju. Ta graf je reku, od kateriga zajta samkaj je njegova gospa tega otroka rodila? Ta flushabnik pak je foush reku, de je she le en mesez preteku, aku lih je ona pred dvema meszam rodila. Kir je ta graf she ta ednajsti mesez prozh biu, inu ta grafina bila she le pred enim meszam rodila, toku je ja ta graf mogu ozhitnu fkleniti, de ta otrok ni od njega, temuzh en mesez po njegovimu prozhhojenju prejet biu. Tukaj se je sazheu ta graf grositi, koker debi on navumen biu, inu je to grafino is Kuharjam vred preklinau, koker debi ona ta nar hujshi preshushtniza bila: Ti prekleta baba, je on reku, toku moresh ti to oblubleno svejstust toku nesramuu prelomiti? sim si jest kaj takiga

od tebe trofhtau? ti meni navoshliva baba, posebnu satu, kir si se ti per meni toku fkasala, koker debi ti popolnema poshtena inu sveta bila. Te inu takshne fershmaglive besede je ta ferditi graf pruti ti nedoushni Genovefi govoru, inu se ni drugazhi fkasau, koker debi on hotu navumen gratati.

Potem kir si je on she sadofti dougu smishluvau, na kaj sa eno visho on hozhe tu dopernefenu preshushtuvajne shtrajfati, je on poslau tega flushabnika is to ozhitno sapoudjo nasaj: de Golo ima to grafino tesnu ukleniti, de nobeden nabo is njo govorit, she knje priditi mogu. Tega savitiga Kuharja pak ima on is tako martro k' smerti perpravil pustiti, koker se mu sdi, de si je njegova hudobija saflushila. Ta flushabnik je hitru pershu is to kervizhno sapovdjo nasaj inu je saflushu per timu hofmajstru veliko hvalo, de je on svoj oprauk pridnu opravu. De pak tu ni nobeniga velikiga hrupa naredilu, toku je on pustu timu ubogimu nadolshnimu Kuharju strupa v' njegovi jedi ukupej smeshati, inu potem kader je on umeru, so njega is ketnami vred, v' katerih je on ujet leshau, v' eno staro ostudno jamo sakopali. To grafino pak ni blu treba nizh tesnejshi ukleniti, koker je bla popred uklenena, kir od sazhetka njene jezhe nobeden, koker ta Golo inu njegova sala ama k' nje ni smu jiti.

Koku bi bla imela ta brumna Genovefa
 okul pernefhena biti, od Boga pak je bla
 obdershana, inu v' pufhavo pelana.

Ls vfo to dopernefheno grosovitnostjo fhe ni
 biu Golo kontent, kir se je on bau, debi nje-
 gova huda savitnost inu kerviza enkrat na dan
 na perfhla. Potem savolo tega po kervizhnu
 k' smerti obfojenja tega Kuharja, inu savolo
 te tefhke jezhe te grafine, jih je blu veliku
 per hofu, katerim ta kervizhnost ni dopadla,
 inu fo veliko shalof pruti timu imeli, satu
 ni ta saviti golef bres urshaha fkerbu, kebi
 ta graf nasaj perfhu, inu to grafino fhe shivo
 najdu, toku bo njegova hudobija resodeta, inu
 is neufmileno smertjo poshtrajfana. Je blu tudi
 povedanu, de je ta graf od tega Krajla v'
 franzosoufki desheli fvoj abfhid dobiu, inu de
 je she perpraulen pruti domu jiti.

Inu tukaj je fhu timu Golu ta mersli put
 von, inu fi je mogu v' kratkim smifliti, kaj
 hozhe on v' ti nevarni rezhi sazheti, on se je
 hitru na kojna usedu, je jesdu fvojmu gospo-
 du napruti, inu ga ni pred frezhau, de je on
 she v' Shtrafburg perfhou.

V' tajstimu mejftu je ftanvala ena stara
 zuperniza, katera se je na ozhi te svetufi,
 sa eno brumno sheno von dala, ta je bla feftra

te ame tega presboshniga Gola, od ondot je bla ona njemu she pred veliku lejtmi snana. K' tajsti je fhou ta hudodelnik, preden je on k' svojmu gospodu perfhou, inu je to zelo pergodbo povedau, katera se is tim Kuharjam inu to grafino pergodila, je tudi reku, on hozhe tudi pruti vezheru tega grafa k' nje perpelati, de ona ima njemu eno poshaft tukaj narediti, de bo on vervau, de je ta grafina is Kuharjam greshila.

Na tu ji je on en shtikelz dnarjou dau, inu se je hitru perkasau, svojga gnadliva gospoda prejeti. Po sturjenimu komplementu ga je useu ta graf na stran, inu je pogervau od njega tu popolnema nasnanje te hude pergodbe, katera je v' njegovih hihi preshla. Inu ta saviti Golo se je tukaj glih toku fkasau, koker debi on od shalosti na mogu govorit, inu te foush so mogle njegovim lashem en fhajn te pravize dati. On ni vsiga kmalu povedau, kaj je ta brumna grafina dopernesla, temuzh kar si je njegova hudobija smislila, inu sizer is takim smishlenim svishanjam, de je ta dobri graf bres vsiga zvibla verjeu, de je vse ref, on je tudi sraven postavu, koku je on tega Kuharja bres vse fodne praude na fkrivnim puštu k' smerti perpravil, debi ta framota te grafine bol sakrita inu nesnana ostala.

Ta

Ta graf je vse tu veliko merfanje pošlufhau, inu kir on timu Golu ni mogu vřiga verjeti, ga on popolnema od vřih okulřtau inu svishanja poprafhau. Ta Golo pak bojezh, debi on v' njegovih lařtnih beředah ujet na biu, je reku k' ſvojmu gořpodu: Aku bi pak morebiti vařha gnada vřim mojim beředam enu nevupanje imeli, vidjo, toku je v' timu ena prou ſveta inu v' reřodetji ſakritih rezheh viřoku reřglařhena ſhena: Tajřto nej vařha gnada ſ' perřtavam poprafhejo, toku bodo oni enu popolnema nařnanje te zele perřgodbe ſadobili.

Ta graf ſi je puřtu tu preudarjanje dopařti, inu je řhou iř tim hofmajřtram pruti vezheru k' tajřti oğlařheni řheni, (*jeř bi hotu rezhi zupernza*) k' tajřti je on reku, koku je on iř ſvojo ſakonřko gořpo v' dolřhlivestih řhivu, kir je pak on ſvedu, de je ona ſavolo njene ſvetuřti ſakrite rezhi řposnala, aku ona hozhe njemu reřodeti, aku ſe je reř taka velika hudobija med njegovo gořpo inu Kuharřam perřgodila. Ta zupernza je iř namerjeno ponishnořtjo rekla: de ona ni nobena ſvetniza, vender tolku, kolker bo nje Bog v' ti rezhi reřodeu, hozhe ona njemu rada reřodeti. Potem je ona obedva gořpoda dol v' en temen keuder pelala, v' katerim je ena ſelena luřh gorela, je en gvishni řhaju od ſebe dala; tukaj je ona iř eno pal,

palzo dva rila na tleh naredila, v' katerih
enga je ona tega grafa, v' tega drugiga te-
ga Golo postaula.

Potem je ona en shpegu v' eno poso-
do pouno vode vergla, inu zhes tu je take
nasnane besede memrala, de je tega grafa
ena grosa obshla, inu ti lasje so mu sazheli
pokonzu lejsti. Potem se je ona pret to po-
sodo trikrat okul obernila, je trikrat noter
sasopla, je is njenimi rokami okul gnala,
inu je zhudne zupernfke shegne zhes tu na-
redila. Potem je ta graf na njenu povele
v' to vodo pogledau, inu je sameckau v'
timu shpeglu ozhitnu namalanu, koku ta
grafina s' tim Kuharjam perjasnu govori,
inu is smehlivim oblizhjam perlisuje: Potem
je on reku: Is enim perjasnim govorjenjam,
ali ni nizm kervizhniga. Ta zupernza pak
je sraven perstaula; Toku hozhmo mi potem
vidit, aku morebiti Bogu dopade, kaj vezh
pokasati. Potem je naredila te perve zu-
pernfke zeremonje, inu je spet ukasala ti-
mu grafu v' to vodo pogledat: potem je
on is ozhmi vidu, koku je ta grafina timu
Kuharju is njeno roko zhes liza gladila, inu
vezhkrat enu perjasnu kushvanje dala. Zhes
tu se je ta graf prou framvau, inu je zha-
kau, kaj bo k' trekmu von pershlu. Kir pak
je on po tih pervih zeremonjah v' shpegu
pogledau, je biu on is veliko samiro ob-
zha-

zhuten, de je ta Kuhar is njegovo gospo po nasramni vishi grefhiu. Zhes tu preshushtnu nasramnu delu, je biu on toku serdit, de je on od serda vojgen pluvau, inu si je biu smislu, to nesvestobo svoje gospe poshtrajfati. Sa tega volo je dau timu Golu namerjeno sapoud, de on ima naprej jesditi, inu to preshushtnizo is tim pankertam vred k' eni streshni smerti perpravit.

Nobeden ni biu bol veseu, koker ta serditi Golo, kader je hitru prozh jesdu, inu si je saterdnu smislu, na kaj sa eno visho on hozhe to grafino pustiti okul pernesti. Komaj je on domu pershu, toku je on ti ami resodeu, koku je njemu njegovu namenjenje frezhnu naprej shlu; inu koku ima on povele to grafino k' smerti perpravit. Ona pa nima nobenimu od tega kaj vedit pustiti, debi noben pent v' gradu al pa med to perjasnostjo nauftau.

Tu se je permirlu, de je ta mala hzhirka te ame slifhala, katera je enu bolshi nagnenje pruti ti grafini imela, koker njena mati; ta dekelza se je hitru k' ti jezhi podala; je stala pred vokenzam, skus kateriga se je ta kruh inu voda noter dajalu, inu je toku bridku jokala, de je bla ta grafina zhes tu prestrashena, ona je uprashala to dekelzo, sakaj ona joka? Ta je nje pak odgovorila: O gnadliva gospa! njeh velika nadluga meni sou-

fouse is ozhi shene; sakaj is vashim shivlenjam se je sgodilu, kir ima Golo od nashiga gospoda to povelje, njih k' smerti perpravit. Ta grafina je rekla pouna strahu: Kaj pak se bo potem mojmu ubogimu otroku sgodilu? ta je nje odgovorila: Timu ubogimu otroku se na bo nizeh bolshe pergodilu, koker njim. Tukaj se je ta uboga grafina toku mozhnu vstrashla, de je ona skorej v' medleuzo padla.

Inu kader je spet k' mozhi perfhla je ona sazhela nepotroshhtanu jokati, inu is velikim perferzhnim sdihvanjam rezhi: Oh moj Bog inu gospod! Koku sim jest vender eno toku veliko hudobijo per tebi sturila? Oh kaj sim jest vender pregreshila, de bom jest is mojim nadoushnim otrokam po nasmileni vishi mogla k' smerti, perpraulena biti! O jest nafrezhna shena! de sim jest tu doshivela, de bom jest koker ena preshushtniza mogla vmreti, katera jest mojmu gospodu to oblubleno svejstust dershati sim mogla dosihmau taku veliku nadloshtvu terpeti. Oh moj Bog! pridi meni k' pomuzhi v' ti potrebi; oh moj Bog! refhi mene od te preferdite smerti.

Tu inu vezh drugiga klagvanja je pelala ta shalostna grafina, inu potem kir je she ona dosti dougu jokala, je rekla k' ti dekelzi: moj lubesnivi otrok, pojdi vender
v'

v' moj zimer, pernesi meni peru, tinto inu popier, inu sa tvoje pomujanje si usemi od mojga dragiga blaga tolku, kar se ti polubi. Potem je ona dala ti dekelzi ta kluzh, inu je pernefla, kar je ona shelela, je ona pi-iala enu pismu, tega sapopadik je biu: Gnad-livi Gospod! Perferzhni mosh! potem je sastoplenu blu, de bom jest po njih povelu mogla juter umreti, toku sim jest hotla is timi zalzami njem eno lohko nuzh vofhiti, inu enu perjasnu flovu od njih useti. Jest hozhem sizer rada umreti, kir oni meni sapovedajo, raunu taku mi prou bridku pride, de oni mene po nadoushni vishi k' smerti obfodjo.

Ves urshah, sakaj jest umreti morem, je ta, kir jest moja njim oblubleno svejstust nisim hotla is timu nezhistimu hofmajstru prelomiti, kader je mene vezhkrat is silo k' nezhafti filu pervoliti. Jest mojmu gospodu nobeniga drugiga urshaha na perpishem, koker de je on mojim satoshnikam prerad verjeu, inu de meni ni hotu k' mojmu odgovoru nobene perloshnost pervofhiti. Toku pak jest skashem per mojmu Bogu, pred kateriga ojstro sodbo se bom jest juter perkasala, de jest nisim vse shive dni sunej njih nobeniga mosha posnala, she mejn pak v' take misli pervolila.

Vender grem jest po nadoushni vishi k' smerti, kir je tu nebu taku ukasalu, pak ostanem

nem terdniga savupanja, de bo enkrat en dan perſhu, na katerimu bo moja douſhnuſt naprej ſvejtila inu mojih ſatoſhnikou golfija bo ozhitna. Lohko nuzh, gnadlivi goſpod, prelu-beſnivi ſhaz! jeſt njem is ſerza odpuſtim, inu hozhem tudi po moj ſmert Bogu proſiti, de nabo moja nadouſhna kri nobeniga maſhzhvanja zhes njih, ſhe zhes moje ſatoſhnike upila. Tu piſhem jeſt is trepetezhmi rokami, inu is ſouſnimi ozhmi, kir mi je ta naprej ſtojezha ſmert tu ſerze is ſtraham napounila.

Oſtanem njih noter do ſmert ſvejſta, inu ſa ſvejſtuſti volo k' ſmert obſojena Genovefa.

Tu piſemze je ona dala ti dekelzi, de ga je v' njeno hiſho neſla, inu nobenimu ene beſede od tega reſodela. To zelo perhodno nuzh je doperneſla Genovefa v' molitvah, inu je Bogu njene teſhke ſkuſhnave, inu to naprej ſtojezho ſmert gor ofrala. Sjutrej ſgudej je poklizau Golo dva is ſvojih nar ſvejſtejhkih ſhlushabnikau, inu njim je tu terdnu povele ſvojga goſpoda dau, inu je njem ſapovedau to grafino is tim otrokam vred v' en borſht von pelati, inu okul perneſti, inu ſa zajhen tega doperneſeniga pavela, njene von sbodene ozhi inu jeſik is ſabo naſaj perneſti. Inu aku bota tu ſturila, toku bo njem ta njih ſvejſtuſt obilnu polonou; aku ne toku bo on puſtu njih is ſhenam inu otrokam vred okul-
per-

perneſti. Te dva ſluſhabnika ſta uſela tu po-
 vele rodovolnu gor, inu ſta hitru ſhla k' ti
 grafini v' to jezho, inu ſta jo oblekla v' en
 nezhimern gvant, ſta ſakrila njenu oblizhje,
 debi jo noben na poſnau, ſta ji ſapovedala,
 is njima v' tihoti, bres vſiga upitja von jiti.
 Tukaj je ſhla ta uboga grafina, koker enu na-
 doushnu jagne v' meſnizo, inu ni njenih vuſt
 odperla, ſhe is beſedo pertoshiti, ona je neſla
 njenu nadoushnu jagenzhe na njenim narozhji,
 inu je pertiſkala tajſtiga bres nehanja na nje-
 nu ferze, inu je imela vezh uſmilenje is taji-
 ſtim, koker is njeno laſtno ſmertjo. Oh ti
 moj ubogi ſinzhek! je ona rekla: Oh ti moj
 perſerzhni Angelzhek! O debi te mogla jeſt
 toku dougu na mojmu narozhji noſiti, koker
 dougu ſim te jeſt pod mojim ferzam noſila;
 kir pak ti moreſh popred umreti, preden
 vejſh, kaj je ſmert; inu moreſh koker dou-
 ſhen terpeti, kader ti nikoli niſi ene kervize
 dopernefu.

Is timi inu vezh drugimi beſedani je ona
 ſturila tim ſluſhabnikam tu ferze toku mehku,
 de ſta imela enu pravu uſmilenje is timi dve-
 ma, inu jima je teſku blu, to povelu ſvoj-
 ga goſpoda dopouniti. Potem kir ſo oni v'
 ta borſht na en perloſhen kraj perſhli, ſta re-
 kla ti grafini, koku je njeni goſpod ſapo-
 vedau, njo ſavolo tega doperneſheniga pre-
 ſhuſhtva k' ſmertu perpraviti, inu koku jima
 je

je ta hofmajster to povele doperneſti ſapovedau. Satu ona nima tega ſa hudu gor uſeti, temuzh ſe k' eni ſvelizhani ſmertu perpravit. Ta grafina, koker ena timu povele ſvojga goſpoda pokorna je pohleunu dol pokleknila, inu ſe je is zeliga ferza k' ti naprejſtojezhi ſmertu perpraula; med tim ſta uſela te dva ſluſhabnika tega nadouſhniga otrozhizhka, ſta potegnila njih noſhe von, inu ſta ga hotla ſadavit. Ta preſtraſhena mati pak je uſtala od njene molitve gor, inu je padla timu ſluſhabniku narozhje, inu je upila is prebodljivo ſhtimo: Derſhite naſaj, derſhite naſaj, o vi lubesnivi ludje, inu vender ſaneſite ti ubogi nadouſhni ker- vi, inu aku vi ja tega ubogiga otroka hozhte umoriti, toku vender mene popred okulperneſite, de jeſt nabom perſilena, dvakrat umreti. Ti ſluſhabniki ſo uſliſhali to nje- no proſhnjo, inu ſta rekla, ona ima njeni urat do nagiga is ſlezhit, inu k' ſhlaku iſtegniti. Ta uboga grafina ſe je te beſede toku mozhnu preſtraſhla, de je ona na vſih glidih ſtrepetala, inu de je bol mertva koker ſhiva bla, inu je rekla is ſouſnimi ozhmi: O vi lubesnivi ludje, jeſt ſim ſzer perpraulena ſa umreti, pak verjemite mi, de ſe nad mojmo ſmertjo grobu pregreſhte; ſakaj jeſt pred Bogam ſkaſhem, de ſim jeſt nadouſhna, inu de ſim bla od tega hofmajſtra

ker-

kervizhnu satoshena, kir jest nifim hotla njegovih hudobnih sheli dopouniti. Jest vam tudi sagvisham, de aku vi meni sanefete, toku bo Bog vam inu vashim otrokam povernu; aku me pak bote vi okulpernesli, toku bo moja nadoushna kri zhes vas inu vafhe otroke mafzhvanje upila. Te serza tih flushabnikou so ble fkus te besede toku globoku omezhenne, de jima je blu namogozhe ti grafini kaj hudiga sturiti; satega volo sta rekla is perjasnimi besedami k' nje: Gnadliva gospa! mi dva hozhma szer rada njem tu shivlenje shenkati, aku bi na blu nama od tega hofmajstra per smertni shtrajfinji sapovedanu, njeh k' smerti perpravit. Vender aku oni hozhjo nama oblubit, nigdar vezh na dan priti, temuzh se v' ti al v' eni drugi pufhavi nesnanu gordershati, toku snajo oni v' imen boshjim kekej jiti, inu na nas v' njeh molitvah spouniti. Ta grafina je jima tu saterdnu oblubila, inu se je is zelga serza sa to fkasano milost sahvalila. Te dva flushabnika sta enimu pefi, katir je is njema teku, te ozhi inu ta jesik von sbodla, inu sta pernesla tajste njeh gospodu k' svishanju tega dopernesniga umorjenja, Golo pak ni pogervau tajstu vidit, temuzh je te ozhi koker kurbarske sapovedau tim pefam naprej vrezhi. Potem je hodila ta uboga od vsih ludi sapufhena Genovefa v' timu divjimu berfh-

boršhtu okuli, inu je jiskala en perloshen kraj, kir bi se ona gordershati, inu pred hudim vremenam obvarvati mogla; ona pak tajsti zel dan ni nobeniga neshla, temuzh je bla perfilena, pod enim drevelam te jerperge gor useti. Koku teshku je pak ona tukaj leshala, inu koku mozhnu se je ona tukaj v' ti grosovitni pushavu bala, more vsaki lohku sposnati, kir se ja usak serzhen mosh boji, v' enimu nasnanimu boršhtu sam leshati.

Ona je obernila njene sousne ozhi inu trepetezhe roke pruti nebesam, inu je tajstiga na pomuzh klizala, katir je sizer nje v' njenih potrebah sraven stau. To pervo nuzh je ona v' veliki bridkusti bres vsiga spanja dopernefla, inu je jiskala ta drugi dan, aku lih sabstojn, en perloshen berlog, al pak votlu drevu, spodaj stanvati, ona ni pred ta dan zel nizh jedla al pila, iuu ta drugi dan je bla ta lakota per nje toku velika, de je bla ona perfilena, srove koreninze tih selish vonspuliti, inu jesti, ta treki dan je fhla ona she del noter v' ta boršht, inu je dougu jiskala, de je ona en kamniten berlog, inu blisu sraven en majhin studenz dobila. Tu je ona koker en od Boga dani kraj gor usela, inu si je naprej usela, njenu zhes oftanu shivlenje v' timu berlogu szerati. Ona si je naredila eno postelo is listja inu veja tih dreves, szer ni nizh

nizh imela, sunej tih korenin, kar je blu k' njenimu shivlenju potreba. Inu kir je ona enu toku sgrevanu inu pomanklivu shivlenje pelati mogla, toku ji je mleku presflu, inu ni mogla njeniga lubesnivige otrozhizhka nizh vezh dojiti. Tu sgrevanu jagenzhe je sadnizh to kri vun pilu; inu kir onu ni nizh vezh sashiveti imelu, tukaj je sazhelu peshati inu mreti. Tu shaloftnu jokanje tega ubogiga zhervizhka je ti usmileni materi toku globoku v' tu ferze fhlu, de je ona od shalosti hotla umreti, nizh ni blu v' njeni oblafi, debi ona mogla njemu k' pomuzh pridti, satu je ona mogla is njeno to nar vezhi perferzhno shalostjo to reuno frotizo od jamrajna opehati vidit. Kir she ona ni vezh mogla dalej te nepreterplive bridkusti vidit, je ona poloshila tu umerjozhe jagenzhe pod enu drevu, inu je delezh prozh fhla, de ga ona ni flishala, she vidla. Tukaj je ona is gorusdignenimi rokami dol pokleknila, inu je toku perferzhnu na Boga klizala, de jo je on uflishau: Moj Bog inu odreshenik! je rekla, al morejo tvoje boshje ozhibres usmiljenja vidit, de ta nadoushna kri savolo pomankanja tega shivlenja opehati more? Vender poglej o milostlivi Bog! Oh! vender poglej, koku tu ubogu jagenzhe usmilenu pred tvojnimi ozhmi leshi, inu is sv m milostlivim jokajnam tebe toku vernu s tu potrebnu shivlenje profi. Oh! usmili se vender

der zhes to ubogo frotizo, katerimu je njegou ozha terdoben, inu ta mati namore pomagati. Jest ja nimam nobeniga troshta vezh na semli, koker tega mojga samiga sinka; aku mi ti tega usamefh, toku bom jest ja mogla v' ti pusti pushavi popounema is shalvati. Satu, sa mojga troshta volo, mi daj tajstiga spet, toku ga hozhem jest k' tvoji boshji flushbi gorsredit. Kir je ta jokajozha mati tu molila, pole, tukej je perfhla ena koshuta k' nje, katera se je naredila koker ena krotka shvina, inu je perjasnu okul nje hodila, koker, debi hotla rezhi, de jo je Bog samkaj poslau, debi ona tega otrozhizhka gorsredila: Ta shalostna mati je prezej sposnala tu previdenje boshje, je poloshila tega otroka na sesze ti sverini, inu ga je toku dougu pustila sesati, de on spet muzh dobiu. Skusi to nebeshko dobroto je bla ta Genovefa toku slu resveselena, de je ona veliku fladkejshimi fousami timu dobrotlivimu Bogu hvalo dala; inu sa tu naprejpelanje te dobrote ponishnu profila. Njena molitu je bla uflishena, inu ta koshuta je perfhla vsak dan, toku dougu dokler sta ona dva v' pushavi bla, dvakrat tega otroka dojiti. Tu je bla ta pomuzh, katero je ta nadoushni otrok sedem zelih lejt od vse sveri prejeu. Med tim je mogla njegova gospa mati le od korenin inu selisha shiveti. Kdor si k' ferzu usame, de je Ge-

novesha ena vajvodnja, inu per timu dobrimu shivlenju tega hofa srojena, ta bo lohku sposnau, koku nepuhliu je njenimu zartanimu shelodzu ta frova inu superna jed naprej pershla. Oh! al bi na blu shalostnu sa vidit, de ena gospa od toku visokiga stanu v' tih rezheh more pomankajne terpeti, katirih zel ti petlarji niso bli potrebni. Njenu graf-livu prebivalshe se je v' eno divjo pushavo, njeni lepi zimri v' en temni berlog, njene hishne gospodizhne v' te nevumne sverine, njene lepu dilhejozhe shpishe v' frove inu divje selisha, njena rahla postela v' terdu listje inu mladike, njeni shlahтни kamenzhki v' bridke inu urozhe fouse, inu njeni veseli kratkozhasi v' same bridkust inu shalost prevernili.

Gvishnu bi bla mogla Genovesha enu shellesnu serze imeti, aku bi nabila ona te svunajne nadluge obzhutila. Ja, aku bi na bla ona popounema poterpehshlivohti navajena, toku bi bla ona vender mogla veliku vezh zhes njeno nadlugo jokati. Njena poterpehshlivoht v' tih nadlugah je naisgruntana, koku sta mogla, ona inu ta ubogi otrozhizhek ta veliki mras prenesti, inu sa njeh shivlenje korenine inu selisha dobiti. Posebnu aku je ona hotla piti, je mogla ta smersleni led toku dougu v' vustih dershati, de se je spustu. Aku je ona hotla korenine kopati, je mogla ta sneg prou debelu prozh sprauti, inu prou

teshavnu is enim lesam v' to smersleno sem-
 lo kopati, kader se je hotla ogreti, je mo-
 gla njene mersle roke toku dougu ukupej
 tlezhi, de so ble en malu ogrete. Oh Bog!
 koku so mogle te simske nozhi sapufheni go-
 spej douge naprejpridti? inu koku shalostnu
 je nje mogla ta nepopisliva nadluga dopasti,
 preden se je ona tajste navadla? Vle bolezh-
 ne pak, katire je ta uboga grafina is lastniga
 stiskvanja terpela, so ble pruti tajstim mejh-
 ne, katire je njenu maternu serze sraven te
 nadluge njeniga otroka obzhutilu, fusebnu,
 tukaj kader je ta otrok sazheu pozhasi en ma-
 lu rasti, inu svojo lastno nadlugo obzhutiti.
 O! kolkokrat je ta usmilena mati ta njeni
 fhaz na persi pertisnila, njegove od fresha
 smerslene glidke ogrela. Inu kader je vidila,
 koku se je ta zeu shvot od mrasa tresu, to-
 ku je nje tu toku globoku k' serzu shlu,
 de ona od velikiga shalvanja ni mogla nehati
 od jokajna. Oh moj lubesniyi otrok! je ona
 rekla, koku teshku moresh ti po nadoushni
 vishi terpeti, inu is tvojo materjo popolne-
 ma nasrezhnu shiveti. Inu kdu hozhe lega-
 ti, aku je ta mati napotrofhtanu jokala, to-
 ku je tudi tu ubogu dejte is njo jokalu,
 inu kader je mati shalvala, je ta ubogi
 otrok tudi is njo jokau inu shalvau.

Vender se je ona uselej spet v' Bogu
 potrofhtala, inu je ofrala njeno nadlugo v'
 nje-

njegove svete petere rane, po pretezhenimu zajtu se je navadla te teshave nositi, inu je Boga sahvalila, de jo je on is te nevarnosti tega svejta refhu, inu v' pushavo pelau. Ona je ta vezhi zajt v' tih molitvah dopernesla, inu se je zhes dalej vezh inu vezh v' ti andohti inu boshji lubesni vadla.

Enkrat, kir je ona per njenimu berlogu klezhejosh njene ozhi oterpnenu pruti nebesam obernila, je vidla enga Angelza is visokosti k' nje dol leteti, katir je en prou lep Krish v' svojih obedvejih rokah nefu, na katerimu je ta krishani Kristuf is toku bele flonokosti koker fneg, narejen biu, de se je lohku vedlu, de taku delu je od angelfkih rok blu narejenu. Inu ta podoba Kristusova je bla toku gibliu narejena inu isdelana, de je ni mogu nobeden bres perferzhniga usmilenja pogledati. Tajisti nebeski Krish je nje podau ta Angelz is perjasnimi besedami k' nje rekozh: Vsemi Genovefa ta sveti Krish, kateriga tebi tvoj odrefhenik k' tvojmu trofhtu od nebes dol pofhle. V' tim se imash ti isgledvati, nad tim se imash ti fhpeglati, inu pred tim imash ti tvojo molitu opravit. Kader si ti shalofna, toku se potroshtaj v' timu Krishu, toku se spomni na to poterpeshlivoft tega, katir na timu Krishu visi. Ta Krish bo tebi

ena bramba pruti vřim pefam inu sovrashnikam, inu en kluzb, katir bo tebi te nebeſe odperu.

Potem kir je on tu ſgovoru, je on puřtu ta Krish pred njo ſtati, inu je ſginu ſ' pred njenih ozhi: ta Krish pak ſe je ſam na en altarzhik v' njenimu berlogu pořtavu, kateriga je ta natura ſama v' eno ſhkalo naredila. Genovefa je pohleunu pred tim kriřham dol padla, je ogledvala njeniga kriřhaniga iřvelizharja, od glave noter do nog, inu je bla ſkus tajřtiga uřmileno podobu iř toku veliko ſhalořtjo ranjena, de je ona menila, tu ferze ſe nje more reřpoknit. She veliku bol pak je bla iř lubesujo inu ſhalořtjo ranjena, kir je enkrat ta ſlonokosteni Kruzeřfix ſvojo deřno ramo rařtegnu, inu njo perjasnu objeu inu na ſvoje perři pertiřnu. Na timu Kriřhu je imela Genovefa njeni ta narvezhi trořht, inu pred tajřtim je ona ſmiraj v' premišhluvajnu Kriřtuřoviga terplenja ſedela. Tajřtiga je ona poletu iř rořhizami, katire v' veliki trumi rařtejo, prou lepu oziřala.

Enkrat kir je ona v' ſpomnenju njenih velikih nadlug prou ſhalořtna bla, ſe je uřdela pred ta ſveti Kriř dol, inu je tořhila njenimu iřvelizharju njenu ſnotrajne ſhalvanje: O moj kriřhani Jeřuř! koga ſim jeřt vender greřhila, de ti mene toku teřhku objiřheřh?

ali koku sim se jest vender per tebi sadou-
shila, de si ti mene koker eno preshushtnizo
od hishe inu hofa pregnau, inu v' to pushavo
savergu? Na tu njenu klagvanje ji je ta Kru-
zefix is shivo shtimo odgovoru: Kaj pak sim
jest greshiu, de je mene moj Ozha toku ob-
jiskau? al koku sim se jest per njemu sadou-
shu, de je on meni koker enimu hudobnimu
greshniku ufo moja zhast oduseu, inu na
krish pustu perbiti? Ali si ti nadoushnishi
koker jest? ali sim jest vezh greshiu koker ti?
Toku se is mano potroshtaj, inu spomni, de
sim jest po nadoushni vishi vezh terpu, ko-
ker ti sdej terpish, inu she sa naprej terpe-
la bosh. Skusi tu perjasnu shtraifanje Kri-
stufovu je bla Genovefa visoku salamvana,
inu se potem ni vezh potoshila, koker glih
nji je hudu shlu, temuzh se je toku mozhnu
ti poterpeshlivofti navadla, de je ona njenu
svunajnu fromashtvu sa same boshje dobrote
dershala.

Med tim je srasu njeni lubesnivi Shmer-
zenrajh, inu se je pozhasu govorit navuzhu,
inu hoditi, tajstiga je ona podvuzhila v' vli
andohti, inu is tajstim je ona enakikrat kra-
tik zhas inu perferzhen trosht imela: je tudi
Bog njega inu to naturo is eno posebno sa-
stopnostjo obdau, de je on pred zhasam sa-
zheu velik gratvat, inu vse, kar mu je mati
rekla, je prezej sapopadu. Je pak sa usmi-
le-

lenu savidit, de je ta ubogi otrok vezhi tal
 le nag inu bos hodu, sakaj te shleht rutize,
 v' katire ga je ta mati od otrozhnosti savjala,
 so ble she rastergane, inu ti fhtikelzi tega
 fekna, katire je ta mati od njeniga lastniga
 gvanta odresala, so bli she tudi rastergani.
 Potem je sadnizh toku delezh perfhlu, de
 mati inu otrok sta mogla popolnema naga
 inu bosa hoditi, inu sta le is maham inu mla-
 dikami njina nagoto mogla pokriti. Zhes to
 nagoto tega ubogiga otroka se je nash lubes-
 nivi Bog usmilu, satu je on poslau eniga vou-
 ka kekej, katir je eno ouzhjo kosho v' gob-
 zu nesu, inu je njo pred timu otrokam dol
 vergu. Ta mati je tu od Boga poslanu is
 veliko hvaleshnostjo gor usela, inu je sa-
 vila tega lubesniviga Shmerzenrajha noter,
 toku dobru, kar je nar vezh mogla. So
 tudi sazhele te divje sverine od tajstiga zha-
 fa is njima krotke biti; kir so one uslak dan
 prijasnishi bile, inu timu lubesnivimu otro-
 ku enakatiri kratik zhas naredile, on je jes-
 du velikokrat na timu vouku, katir mu je
 to ouzhjo kosho pernesu, inu je velikokrat
 is timi sajzi inu is drugimi sverinam jedu,
 katire so okul njega letale. Ti tizhki so
 mu navadnu na roke inu glavizo letali, inu
 so res-veselili otroka inu mater is njih lu-
 besnivim petjam. Kader je ta otrozhizhek
 von shu, sa mater selisha jiskati, toku so

tékale mnogatere sverinze s' njim inu so mu kasale is njih nogami, katirc bi ble dobre selisha, je tudi ta mati imela veliku vesele is njegovim okulhojenjam, inu se je veliku-krat zhudila zhes njegovu sastopnu upra-phanje inu odgovore; ona ga je tudi vuzhila ta Ozhanash inu druge molituze moliti, inu ga je podvuzhila koku fe on ima Boga bati, lubiti inu zhastiti. Nikol mu ona pak ni povedala, od kaj sa eniga stanu je on rojen, debi ona njegoviga krisha na pogme-rala, al pak more biti en lusht v' ta svejt oberniti, v' njemu neobudila.

Enkrat, kir je ona perjasnu pogovor-jenje is njim dershala, toku je ta lubesni-vi Shmerzenrajh k' nje reku: Mati! kolku-krat vi meni sapoveste, jest imam rezhi: Ozha nash, katir si v' nebesih: vender me-ni povejte, kdo je moj ozha? Lubesnivi otrok! je rekla ta mati, tvoj ozha je Bog, katir gor, kir sonze inu mesez stanuje. Ta otrok rezhe: Al me tudi posna moj ozha? Tu je ref, je ta mati odgovorila, de te on posna, inu te ima tudi perferzhnu rad. Ko-ku tedej pride, je ta otrok reku, de on meni nizm dobriga na sturi, inu me toku v' potrebi tizhati pusti? Moj lubesnivi sin! je Genovefa odgovorila, mi dva sma tukaj v' ti reuni dolini; inu morema terpeti, kader boma pak v' nebefa perfhla, takrat boma vse

vse lvefele imela. Shmerzenrajh je dalej reku: Lubesniva mati! al ima moj gospod ozha she vezh sinou sraven mene? Ona rezhe, Ja tu je ref. On pak je reku: Kej so pa, jest sim menu, de sma fama na svejtu? Ona je odgovorila: Aku glih ti she nisi nobenkrat is tega borshhta pershu, toku vender imash vejdit, de je she svunaj tega veliku mejstou inu deshel, v' katirih vse forte ludje stanujejo, katiri eni so dobri, ti drugi pak hudobni; katiri hudu delajo, pridejo v' peku, kir bodo oni vezhnu pezheni. Ta fant je sadnizh reku: Mati! sakaj tudi mi dva na grema k' tim drugim ludem? Kaj tedej delama v' timu borshtu sama? Genovefa je odgovorila: Tu delama, de mi dva najnimu nebes'kimu Ozhetu tukaj bol flushima, inu po ti vishi boina slashi v' nebefa pridit mogla. Tu inu vezh takiga govorjenja je pelau ta modri otrok prou velikokrat, inu je svojo mater vse firbizhnu isprashvau.

V' tim sedmimu lejtu njeniga pufhauniga shivlenja je bla ta svelizhana Genovefa smertnu bouna, inu ni drugazhi menila, koker de bo ona mogla umreti: sakaj ta velika potreba inu tu svunajnu pomankanje vsih rezhi je njeni shvot toku fzeralu, de ona sama sebi ni vezh glih vidla, se je koker ena senza te smerti sama sebi sdela; njo je ena toku filna merselza trefla, de je ona na vsih glidih po-

popolnema bres mozhi pouna bolezhin bila. Inu kir je ta ubogi Shmerzenrajh vidu svojo ubogo mater pozhasi umirati, tukaj se je on zhes njenu napu mertvu truplu vergu, inu je enu toku jamernu shalvanje pelau, de se je ta mati, katira je tu uzhakala, is zeliga serza zhes njeniga otroka usmiliti mogla. Kaj bom jest sazheu, o perferzhna mati! je upou ta otrok, inu kam se hozhem podati, aku bote vi meni umerli? Kir sim jest sam v' ti pufhavi, inu nobeniga zhloveka na timu svejtu naposnam. Oh perferzhna mati! profite vender tega lubesniviga Boga, de val bo on dalje shiveti pustu, sakaj aku bi vi imeli umreti, toku bom jest mogu od same serzhne bridkusti prou bolan gratati.

Ta umerjozha Genovefa je hotla njeniga ubogiga otroka potroshtati, satu je ona njemu rekla, kar je ona popred vselej satojila, rekozh: Moj prelubesnivi sin! nikar neshalui savole moje perhodne smerti, inu nikar toku slu na toshi tvojga shalostniga sapufhanja: sakaj ti imash vejdit, de svunajte pufhave blisu Trirja tvoj gospod ozha stanuje, k' katirimu se imash ti po moji smerti podati, inu njemu povedat, de si ti njegovu otrok. On te bo lohku posnau, sakaj ti si njemu toku podoben, de te bodo vsi ludje sa njegoviga fina sposnali. Potem mu je popolnema! povedala, koku je ona v' to'pufha-

vo pershla, inu kaj sa eno hudobno kervizo ji je ta hudobni Golo naredu. Vender ga je profila, de on nima njeno nadoushnost mashzhvati, temuzh njemu sa boshjo volo odpustiti. V' tim kir je ta uboga bouniza kmalu to smert dozhakvala, polej, tukaj sta pershla dva svitljiozhe Angelza v' ta berlog, katirih eden je k' potteli stopu, inu k' nje is to roko dotiknjozh rezhe: ti imash shiveti Genovefa! inu ne sdej umreti, sakaj toku je vola tega nar visokejs'higa Boga. Na katire besede so ti Angelzi prezej sginili, inu sta to grafino popolnema sdravo popustila.

Koku je blu grafu Sigfridu po svoji
Genovefi shou.

Potem kir smo se she mi dougu per nashi Genovefi v' ti pufhavi gordershali, toku se hozhmo mi spet enkrat k' hofu podati, inu vidit, kaj je med tim nash graf Sigfridus delau. Kir je ta is te douge terpjozhe rajshe od Shtrafburga spet k' hofu pershu, mu je povedau njegovou hofmajster, koku je on to preshushtnizo is tim pankertam vred naskrivnu v' enimu borshtu pustu okulpernesti. Katiriga je biu ta graf kontent, inu je to previdnost svojga hofmajstra hvalu. Komaj sta dva dni prete-
kla,

kla, tukaj je sazhela ta vejst tega grafa teshati, inu ta spomin te grafine shalvati. On je mislu per sebi, morebit se je kerviza sgodila, inu de se je on slu pregreslu, kir on ni njene rezhi po sodni vishi puštu pojiskati.

Perhodno nuzh je imu on ene teshke fajne, katire so njemu njegovo bridkust slu pogmirale, kir je on v' spanju vidu, koku je njemu en lintvern njegovo lubesnivo gospo prozh odtergau, inu nobeniga ni blu, katir bi biu nji v' ti potrebi pomuzh fkasau. Te fajne je on ta drugi dan sjutrej timu Golu povedau, katir jih je tajstimu po svoji savitnosti golflivu iloshu rekozh: Ta lintvern pomeni tega Kuharja, katirimu je blu ime Dragones, on je tudi timu grafu reku, de on nima sanaprej na take klopuvushke fajne nobene vere postavit, temuzh terdnu meniti, de ta grafina is Kuharjam vred je she eno hujshi smert saflushila. Inu debi ta graf na svoje shalostne misli posabu, je Golo vse sorte kratkezhase naredu, koker jaganje, dirjanje, gostarije, jigrashe, objiskvanje dobrih perjatlou, inu kar je vejdu, de tega grafa more res-veseliti. Te rezhi so szer te svunajne pozhutke res veselile, one pak niso mogle tih ran tega bridkustniga serza sazeliti, katire bodo zhes dalje vezhi inu neosdraulive.

En dan pride ta graf v' ta zimer svoje gospe, inu je med drugimi pismi tajstu pismu najdu, katiriga je ona v' jezhi preden je bla ona vonpelana, pisala. Ta graf je brau tu pismu is to nar vezhi ahtengo, inu je sposnau tukaj noter popolnema nadoushnost svoje lubesnive Genovefe. Po timu sbranimu pismu je biu on k' takimu usmilenju pruti ti grafini obuden, de je on sazheu bridku jokati, inu je hotu od perferzhniga usmilenja bolan gratati. On je tudi na tu biu na tega Golo jesen, de aku bi biu on prizhjozh, toku bi ga biu on na mestu prebodu. On ga je preklinau koker enga golfliviga isdajauza inu presboshniga marternika, on ga je sakleu, inu mu je vofhu ta peklenfki bresen.

Ta saviti Golo je ene dni pobegnu, inu ga ni blu toku dougu, de je on zhutu, de je ta jesa timu grafu preshla. Po tem je on tega grafa toku svitlu vedu pogovarjati, inu tu pismu te grafine toku lashnivu prebrazhati; de je ta graf vezh njegovim besedam, koker timu pismu verjeu; med drugim je reku ta graf: Genovefa fkashe v' timu pismu, de je ona nadoushna, inu de ni nikol takshniga djanja dopernefla. Al pak enu lepu sagovarjanje! aku je tu legajne sadofti, toku so usi tatje inu prelomniki tega sakona nadoushni. Is timi inu vezh drugimi
be-

befedami je on tega grafa potalashu, inu je spet sam sebe k' tim poprejshnim gnadem perpravu. Ampak ta snotrajni pozhutik tega grafa ni dougu terpu, temuzh ta vejstna tesnoba je kmalu spet perfhla, ja ta nadoushna vejst je smiram bol gladala. Sakaj ta je zhutu, koker debi mu smiram eden v' te vufhese govoru: Ti si pustu Genovefo okulpernesti, ti si pustu tega nadoushniga otroka umoriti, ti si tega Kuharja pustu k' smerti perpravil. Inu tu gladajne te vejsti mu je blu toku bridku, de on v' nobeni rezhi ni pozhutka najdu, temuzh smiram, koker eden, katir hozhe szagati, je okulhodu, on je velikokrat is klagvanim besedami klizau: Oh Genovefa! kdo si ti? kam si ti preshla, moj prelubesnivi fhaz! Oh ti si po nadoushnu ob tu shivljenje perfhla, inu tvoje nadoushne smerti sim jest urshah. Ta saviti Golo je samerkau, de je ta rezh zhes dalej hujshi bila, satu se je per zajtu od hofa spravu, ja zel von is deshele, debi ga ta graf namogu dobiti.

Po vshim tim se je ena strashna pergodba, sgodila. Kir je ta graf enkrat v' svoji kamri leshau, je on flishau opolnozhi enga duha is mozhnim udarjanjam te vrate odpreti, inu prezej noter v' eno kamro spoderknjozh jiti, inu aku lih ta graf ni nizh vidu, toku ga je vender en taki strah obfhu, de se je

je on na vsim shvotu, trefu, on se je szer pod kouter skru, toku dobru kar je mogu, ta duh pak je perfhu k' njemu v' postelo, se je is njegovim merslim shvotam na njega vlegu, ja on ga je is njegovim smerslenim narozhjam toku terdu objeu, debi ga biu on kmalu utlazhu. V' ti smertni bridkusti je graf is strashno shtimo klizau svoje flushabnike, katiri so mu hitru k' pomuzhi perfhli, inu so tega duha skus njih prizhnust pregnali. Potem pak kir so ti flushabniki prozh odshli, inu ta graf je she poun strahu v' posteli leshau, je ta duh drugizh perfhu, je odperu te kamerne vrata, inu je hodu v' timu zimru gor pa dol, inu je na rokah inu na nogah douge ketne sa sabo vlazhu. Ta graf je vidu tega duha, koker glih je bla temna nuzh, de je on popolnema bled inu iszeran von vidu, inu sadnizh je ta duh njemu mignu. Timu ubogimu grafu je blu toku tesku, de mu je ta mersli put von fhu, inu od strahu ni vedu, kaj ima on sturit, aku bi s' njim shou al ne. Ta duh mu je drugizh mignu, inu kir ta graf ni kmalu perfhu, mu je on is enim perstam poshugau. Toku je mogu ta graf od strahu gor ustati, inu is njegovo shalostjo k' timu duhu jiti. Ta duh je fhu naprej, je miguu de on more sa njim jiti, inu je pelau tega grafa v' en globok odlozhen kraj, tukaj je on is perstam

stam na semlo pokasau, inu je sginu bres be-
fede pred njegovih ozhi. Ta graf je dru-
gizh svoje flushabnike poklizau, de oni ima-
jo njega von useti, katiri so ga is sazhuden-
jam v' timu neveselimu kraju neshli, inu
is mujo spet von perprauli. On njim je pravu
od tega eblizhja inu strahu, inu njim je sa-
povedau, de imajo ta drugi dan sjutrej na
tajstim kraju kopati. Oni so kumaj en zhe-
vel globoku noter kopali, toku so neshli
enu zelu mertvu truplu, katir je na rokah
inu na nogah douge ketne imelu, inu so
sposnali, de je ta Kuhar, katiriga je ta Golo
is strupam savdau. Ta graf je puštu te ko-
sti prozh useti, inu na ta shegnani britof
pokopati, inu sa to ubogo dusho mashe brati.

Potem se je ta duh sgubu, inu ta graf
je imu pozhitik. Tu je biu tedej en mejhen
zajhen te nadoushnosti tega Kuharja, inu po-
gmiranje te vejstne bridkusti v' timu serzu
tega grafa. Tu nar ozhitnishi svishanje pak
med vsimi je blu tu, katiriga hozhmo mi
tukaj povedati. Tajsta zupernza, katira je
v' Shtrafburgi tega grafa skus njene hudi-
zhove poshasti ozhitnu golfala, je bla zhes
nekatire lejta noter potegnena, inu po sod-
ni vishi koker ena zupernza k' ojgnu obso-
jena. Inu potem kir je tajsta von pelana
bla, inu sdaj v' eni zupernski vuti perprau-
lena bla, je profila te rihtarje, debi ji oni

hot-

hotli perpuftiti, ſhe pred njenim konzarn
eno ſamo beſedo govoriti. Po prejetimu
perpuſhenju je ona toku rekla: Aka lih ſim
jeſt tukaj vse moje ſhive dni veliku teſhkih
grehou doperneſla, toku me vender nobeden
nizh vezh na greva, koker de ſim jeſt en-
krat tega grafa Sigfrida oſtudnu goſfala, inu
njegovo goſpo Genovefo koker eno pre-
ſhuſhtnizo per njemu noter dala. Katira
ſatega volo is njenim brumnim Kuharjam
po nadouſhni viſhi k' ſmerti perpraulena bla,
inu koker ena preſhuſhtniza is njenim otro-
kam je umreti mogla.

Tu me je do sdej ſhe taſhentkrat gre-
valu, inu mi je ſhau noter do ſmerti. Jeſt
pak naſaj uſamem moje beſede, inu ſpo-
ſnam, de je ta grafina is otrokam vred na-
douſhna. Jeſt tudi proſim, debi ſe timu
grafu povedalu, inu njemu ſa vejdit ſturlu,
de ſim jeſt tu is napraulenja tega Golo ſtu-
rila.

Potem kir je tu timu grafu v' vſi hi-
troſti povedanu blu, tukaj ſe ni drugazhi
ſkaſau, koker debi on od ſhaloſt hotu ſza-
gati: Sdej je on ſhaloſtnu ſpoſnau, koku mu
je ta prekleti Golo ſazuprau, inu njegovo
ubogo goſpo is njegovim ſamim otrokam
vred po nadouſhnu v' to ſmert perpravu.
Katire ſpomnenje ga je toku bolelu, de je
on ſkorej od velike perſerzhne ſhaloſti ob

pamet peršlu. Tukaj se njegovih vuft ni drusga šhlifhalu, koker: Oh! oh; Genovefa, oh! oh! moj prelubisnivi šhaz, sdej jest spo- snam, de sim jest tebi kervizo sturu, inu te- be is mojim prelubesnivim otrokam vred pu- ftu k' smerti perpravit. O Bog! kaj sim jest sturu? O Bog! koku morem jest odgovorit, Oh prelubesniva Genovefa! Jest te prosim, de ti mene nabosh pred tim sodnim stolam boshjim satoshila, temuzh mojo veliko hudo- bijo is milostlivim serzam odpustila. Ti pak, o ti golflivi Golo! si vsiga tega urshah; ti si en neusmileni ubijauz moje prelubesnive go- spe inu mojga perferzhnu lubesniviga fina. Koku se hozhem tedej jest nad tabo sadošti smashzhvati, inu na kaj sa eno visho hozhem jest tebe okulpernešti pustiti? Takih inu vezh drugih jesnih inu naušmilenih besedi je ta graf vonporinu, debi on njegovimu shalvan- ju inu serdu lušta dati mogu.

Ampak ta Golo je biu she dve leti od hofa prozh, inu ta graf ni vejdu, koku bi on mogu to savito lesizo spet ujeti. On mu je na videsh enu prou perjasnu pismu pisou, v' katirimu se je on toku sazhuđu, sakaj je on ta hof sapuštu, kir mu je on vender vselej lubesen inu zhašt škasau. Golo je isgovar- jau njegovo neuprizhnošt savolo njegovih tih velikih opravilou, katiri so se njemu pergodili. Ta graf mu je vezhkrat perjasnu pisau, je

odpuštu vso svojo nevolu, inu mu je dau spo-
snati, koku slu on njegoviga perjasniga okul-
hojenja sheli.

Tu pisanje tih pisem inu odgovorjanje
je en majhen zhal terpelu, skus katiru je
Golo mejnu, de ta graf je njemu spet is gna-
dam nagnen. Sadnizh je napravu ta graf k'
timu perhodnimu svetimu dnevu tih trejh kraj-
lou enu gosposku jaganje inu gostvanje, h'
katirimu je on vse svoje perjatle povabu. Pod
tim videsham je on tudi Golo povabu, profi-
jozh na ta napovedani dau pridti. Ta drugi-
krat ni bla ta savita lesiza sadofti pametna,
temuzh je radovolnu tekla v' to perpravleno
mresho. Ta graf je prou perjasnu reku: Bog
te prejemi, inu se je prou visoku resveselu
njegove prizhnost. Ona dva sta ene dni prou
perjasnu okulhojenje pelala, inu sta zhaka-
la tih ukupej povablenih gostnikou.

Koku je Genovefa spet najdena bla,
per timu grafu shivela, inu umerla.

Sedem zelih lejt je blu she preteklu, kar
se je ta svelizhana Genovefa v' ti pufhavi
gor dershala, inu od vsih sa mertvo der-
shana bla. Ti sveti trije Krajli, inu tu na-
povedanu grafivu gostvanje se je perblisha-
lu,

lu, debi tedej ti perhodni gostniki mogli
 tolku bolshi traktirani biti, je hotu ta graf
 tudi to miso is divjo svinfko prato ozi-
 rati, sa tega volo je jesdu na jago von, je
 tudi sraven svojih flushabnikou tega Golo
 is sabo useu, je dirjou v' timu borfhtu sim-
 terke, inu se je vsaki possifau enga divjiga
 preshizha gorsegnati. Ta graf je vidu eno
 salo koshuto, on je sa tajsto skus germuje
 inu ternje dirjau, inu je to sverino toku
 dougu podiu, de je sadnizh k' timu snanimu
 berlogu Genovefe njenu perbejshalfhe usela.
 Ta graf je pershu k' timu berlogu, je po-
 gledau v' tajstiga, inu je obzhutu, de je
 sraven te sverine ena naga shenfka stala.
 On se je is zeliga serza ustrashu! inu je
 mejnu, de je en duh, se je posnaminvau is
 tim svetim krisham, inu je reku poun stra-
 hu: Aku si ti od Boga, toku pridi von k'
 meni, inu mi povej, kdu si ti. Genovefa,
 katira je tega grafa prezej sposnala, ona pak
 ni od njega iposnana bla, je odgovorila:
 Jest sim od Boga, ampak uboga greshniza,
 aku oni hozhjo, de jest k' njim von pri-
 dem, toku nej mi en gvant noter vershe-
 jo, de jest moje nagoto pokrijem. Ta graf
 je nji vergu svojo sgorno sukno noter, tu-
 kaj noter se je ona savila, kar se je mogla,
 je fhla k' njemu pred ta berlog, inu is njo
 vred ta neustrashena sverina; Shmerzenrajh

pak takrat ni biu^m prizhjozh, temuzh je biu von fhu, korenin in selisha jiskati. Ta graf se je biu sazhudu, inu se mu je usmilu njeni usmileni obras inu szerani shvot, inu je uprafhau: Kdo bi vender ona bila? Ona je rekla: moj gospod! jest sim ena uboga she-na, is Brabanta rojena, inu is potrebe sim sbejshala, kir so mene is mojim otrokam vred hotli okulpernefti. Ta graf je reku: Koku se je tedej tu godilu, inu koku dougu je, kar se je tu sgodilu? Ona je rekla: Jest sim bla is enim gvishnim gospodam omoshena, tajsti me je v' enu obdoushenje postavu, koker debi bla jest njemu nasvejsta, inu je sapovedau svojmu hofmajstru, de me ima on is tim otrokam, katiriga sim jest od mojga sakonskiga gospoda spozhela, okulpernefti pustiti; ti fhlushabniki pak so meni is usmilenja tu shivlenje fhenkali, inu jest sim njim oblubila, de jest nabom nizh vezh pred mojga gospoda pershla, temuzh hozhem v' timu borshtu Bogu flushiti, inu tu je she sedem lejt.

Zhes tu govorjenje je imu ta graf tau-shent misli, inu je sazheu spremishluvati, aku ni ta njegova Genovefa; on jo je ojstru v' oblizhje pogledau, ampak jo ni mogu savolo velike kumernosti sposnati, satu je on dalej knje reku: Moja lubesniva perjatelza! nej mi vender poudo, koku je njim inu njih

sakonfkiga gospoda ime? Ona je sdihnjozh rekla: Oh! mojmu sakonfkimu gospodu je blu ime Sigfridus, jest fruta pak se imenujem Genovefa. Te mejhne besede so tega grafa toku ostrashle, koker debi ga biu boshji shlag sadeu, satu je on is kojna na tia padu, inu je leshau na svojmu oblizhju na semli, koker debi on bres vfiga pozhutka biu, kmalu na tu je on svojo glavo gorsrounau, inu je reku klezhijozh: Genovefa! Oh Genovefa! Al so oni? Ona je rekla: Lubesnivi gospod Sigfridus! jest nafrezhna Genovefa. Tukaj ni blu mogozhe timu grafu od perferzhne shalost, tih sous nasaj der-shati, she eno besedo od shalosti isgovoriti. Po velikim bridkim jokanju, pak je on klezhijozh reku: Oh moja perferzhna lubesniva Genovefa! koku jest njih v' timu stanu najdem? Oh de se Bog v' nebesih usmili, de jest njih v' taki potrebi vidit morem: O mene presboshniga hudodelnika! jest nisim vreden, de mene ta semla nosi, ja jest nisim vreden, debi se semla pod menoj odperla, inu mene v' ta peklenfki bresen posherla: sakaj jest sim vse urshah njeh nefrezhe, inu tajsti hudobni sakonfki mosh, katir sim jest nadoushno Genovefo savolo foush obdoushenja sapovedau okulpernesti. O gorje moji ubogi dushi! koku se jest hozhem per Bogu spokoriti, inu njem to framoto inu shpot, ka-

tiriga so oni mogli preterpeti, spet pover-
niti! Odpuſtite meni, o lubesniva Genove-
fa! O! odpuſtite meni ſa tega krishaniga
Jesusa volo, katir je na timu snaminu ſve-
tiga krisha ſvojim ſovraſhnikam odpuſtu.

K' pokuri ſim jeſt perpraulen, njim
taushentkrat vezh lubesni inu zhaſti ſkasati,
koker ſim jeſt njem ſhaloſti inu naſrezhe
ſturu. Jeſt nauſtanem pred od njih nog,
de bom jeſt od njih lubesniva goſpa gnado
ſadobu, inu nabom pred potroſhtan, de
bodo oni mene is eno perjasno beſedo po-
troſhtali. Ta brumna grafina je bla ſkus te
ſouſe inu prebodlive beſede Sigfridove toku
omezhenā, de ona od ſhaloſti inu velikiga
jokajna ni mogla hitru odgovoriti, de ona
ſadnizh po mogoſhnoſti te ſouſe naſajder-
ſhala, is napu prelomnenimi beſedami re-
kla: Nikar ſe neſhaluite moj goſpod Sigfri-
dus! nikar ſe ſlu neſhaluite. Sej ſe ni is
njih douſhnoſti, ampak po boſhji povelj sgo-
dilu, de ſim jeſt v' to puſhavo perſhla, jeſt
njem is ſerza odpuſtim, inu ſim njem ſhe
od ſazhetka odpuſtila. Ta uſmileni Bog nej
nama obedvema vſe najne grehe odpuſti,
inu ſvoje boſhje gnade vredne ſturi.

Potem je ona timu grafu to roko po-
dala, inu ga je gori od tla uſdignila. Tu-
kaj je tedej ſtau ta graf, je premifhluvau
tu uſmilenu inu ſzeranu oblizhje, inu je
mej-

mejno, de njegovu shalostnu serze se more od bridkuft respozhti, kir je on tajstu perjasnu oblizhje, katiru se je pred nekatirimi zajti tim Angelzam glihalu, sdej toku slunasnanu von vidi, on je obzhutu taku sposhtvajte pruti Genovefi, debi on pred eno veliko nebeshko svetnizo stau, inu aku lih mu je ona vso perjasnost skasala, toku je on vunder komaj od sposhtvajna smu is njo govoriti. Po enim globokim sdihvajnu je on reku k' nje: Kam je tedej ta ubogi otrok pershu, katiriga so oni v' jezhi porodili, ali ni vezh per shivlenju? Ona je rekla: de on she shivi, je rel en velik zhudesh od Boga, szer biga jest na bla mogla gorsredit, kir je meni kmalu od sazhetka is velikiga pomankanja tu mleku prethlu: ta dobrotlivi Bog pak je meni to sverino poslau, katiro je ta otrok vsak dan dvakrat sesau, inu na to visho je tajstu njegovu shivljenje obdershau.

V' tim kir je ona tu govorila, je pershu ta lubesnivi Shmerzenrajh v' njegovi ouzhji koshi savit bol simkaj, inu je imu svoje obedve rozhize poune divjih korenin: kir je pak on tega grafa per svoj materi vidu, se je ustrashu, inu je klizau: Mati! kaj je tu sa en divji mosh, katir per vafstoji? jest se ga bojim. Ta mati je rekla: Nikar se na boj, moj lubesnivi sin! le serzhu
nu

nu sim pridi, ta mosh ti nabo nizh sturu. Ta zhas je reku ta graf k' ti grafini: Al je tu nash lubesnivi sin? Ona je rekla: Oh de se Bogu usmili! tu je ta ubogi otrok. Al bi se na blu moglu timu grafu od shalosti tu serze respozhati, kir je on vidu svojga edinu rojeniga grafliviga sina v' taki nadlugi semkaj pridti? Shalost inu veselje je blu per njemu toku veliku, de on sam ni vedu, katiru ima vezhi saflushenje. Kir je ta otrok semkaj pershu; je rekla ta mati k' njemu: Poglej tu je tvoj gospod ozha, pejdi, kekej inu mu roko kushni. Kir je ta otrok tu sturu, ga je useu ta graf na svoje narozhje, ga je pertiskau na svoje serze, ga je kushvau popolnema sladku bres nehanja: inu ni mogu od shalosti inu veselja nizh drusga rezhi, koker: Oh moj persferzhni lubesnivi sin! Oh moj persferzhni slati otrok!

Inu potem kir se je ta graf objemanja tega otroka she en zhas nasitu, je on v' svoj jagerfski roshizhek mozhu trobu, inu je poklizau svoje jagerfske fante ukupej.

Tajsti so hitru pershli, inu so se visoku sazjudili, kir so oni to divjo gospo per svojmu gospodu vidili, inu tega otroka na svojmu narozhju sagledali. Ta graf je reku: Kaj se vam sdi od te shene, al jo posnate? Kir so pak vsi po enimu pogledanju djali, de ne, je on dalje reku; Ali vi tedej mojo Genovefo nizh vezh

vezh naposnate? Na take besede je tim flushabnikom enu taku sazhudenje perhajalu, de niso vedli, kaj bi imeli oni rezhiti al mifliti; so shli eden sa tim drugim kekej, ji je vsaki reku srezho dobro, inu so se is zeliga serza resveselili, de tajsta she shivi, po katiri je she zeu hof sedem lejt dougu sdihvau. Dva od njih sta hitru domu jesdla, inu sta pernesla enu sedelu, debi oni to omedlevo grafino nefli, inu gvant, njo is tajstim zhastitlivu oblezhti.

Med vsimi flushabniki, katiri so k' timu grafu pershli, je biu Golo ta sadni, sakaj se mu je she sdelu, de ni sa njega nizh dobriga naprej padlu, satu mu je poslau ta graf dva napruti, sakaj on je eno posebnu zhudno sverino ujeu. Kir je on tedej kekej pershu, je reku ta graf k' njemu: Golo! posnash ti to sheno? Je on odgovoru: Jest je naposnam. Ta graf je reku: Ti presboshni hudodelnik! katir je pod tim sonzam, al ti Genovefo nizh vezh naposnash, katiro si ti foush per meni satushu, de sim njo jest po nadoushnu k' smerti obsodu? O ti ludimorfki hudodelnik! koku te morem jest pustiti shtrajfat, kir si ti mene v' tako perserzhno shalost, inu mojo grafino is mojim lubesnivim sinam vred v' to svunajno nadlugo perpravu? Aku bi te jest na vse forte vishe martrati pustu, toku te vender jest namorem sadoosti martrati, ja aku
bi

bi te jest k' taushent smerti obfoditi mogu, toku si ti vender vezh saflushu. Ta Golo je med tim na semli leshau, inu je is jokajozhmi ozhmi sa milost profu. Ta jesni graf pak je sapovedau, de se ima on terdu svesati, inu koker ta nar vezhi hudodelnik ujet pelati.

Potem je profu ta graf, debi se Genovefa pustila dopasti, is njim domu jiti, ona pak je popred v' njeni berlog shla, inu vsi prizhjozhi so pred tim od nebes pernefenim Kruzefixam dol padli, je sahvalila Boga sa vse na tim kraju prejete dobrote, inu sadnizh je usela od njenga lubesniviga Krisha is velikim perferzhnim kushvajnam enu perjasnu flavu. Potem jo je useu ta graf per roki, en drugi shlahtnik je nesu tega mladiga sina sa njimi, inu so toku pozhasu inu sloshnu shli, de njem je ta kozhija napruti pershla. Ti lubesnivi tizhki so letali nad njim, inu so dali is tim trefetajnam tih repetniz sadofti sastopiti, koku naradi so oni Genovefo is njenim mladim grafam vred od sebe pustili. Ta koshuta pak je shla sa to grafino koker enu pohlennu jagne, inu ni hotla dve stopini od nje jiti. En zajt pota so shli oni naprej, tukaj jim je kozhija napruti pershla, inu veliku vsih tajstih, katiri so per gradu stanvali, inu vsak je hotu per timu veselju sraven bit, inu

to grafiuo domu spremiiti. Inu kir so oni blisu tega grada perfhli, sta tega grafa dva ribzha frezhala, katira sta njemu eno ribo od nasnane velikosti ponudla, v' katiri, kir so jo gor djali, so en slat perftan najdli, katir je biu ravnu ta sakonfki perftan te Genovefe, katiriga je ona, kader je bla ona od tih flushabnikou k' smerti pelana, is nevole v' to vodo vergla. Ta novi zhudesh je supet enu novu sazhudenje per vsih prizhjozhih naredu, posebnu pak v' umnosti tega grafa, katir ni mogu sadofti Boga sahvaliti, de je on fkus ta zhudesh ta sakon njenih obedvejih poterdu, inu taku rekozh ponovu.

Genovefa je supet perfhla v' njeni grad is velikim vefeljam.

Sveta Genovefa je komaj v' grad perfhla, toku je biu she ta veliki zhudesh resglasen, inu vsak je hotu to prezhudno svetnizo vidit, posebnu pak so ti perjatli inu povableni gostniki v' vezhimu fhtevilu vefeli perfhli, kir se je moglu savupati, de so jo njene tete taku od smerti gor ustaneno najdle, inu to zhudno visho, fkus katiro je Bog njeno nadoushnost rosodeu, saflishale.

En zeu teden je biu v' timu veselju doperneſhen, inu ni blu nizh, katiru bi moglu tajſtu dokonzhati, koker ſam ta oflablen ſhelodez Genovefe, kir on ni mogu ne meſa, ne ribe, ne vina inu ola uſhiti, al pak preneſti; ſatu ſo oni mogli nje ſamu ſeliſhe inu korenine perpravit, katire ſo ble vender bol ſlane inu ſabelene, koker v' ti puſhavi. Med tim veſeljam je en dan ta graf ſapovedau tega Golo vonperpelati, inu vſim perjatlam naprej poſtauti.

Kir ſe je tu ſgodilu, je reku ta graf: Poglejte moj lubesnivi perjatli! tu je tajſti ſzagani hudodelnik, katir je tako hudobijo ſturu, de jeſt od groſe namorem vſiga povedati: On je hotu mojo lubesnivo goſpo ſaſramvati, je tajſto koker eno preſhuſhtnizo bres moje vednoſti v' to jezho vergu, je nje vodo inu kruh zel zajt jeſti dajau, v' ti otrozhji poſteli bres vſe pomuzhi puſtu, tega ubogiga lubesniviga otroka ni hotu puſtiti kerſtit, njo per meni vezhkrat ſoſhlivu ſatoſhu, tega brumniga Dragoneſa is giſtam okulperneſu, mojo lubesnivo goſpo is otrokam vred ſapovedau okulperneſti, mene njenimu viſoku pervoſhlivimu ukupprebivanju odrupau, naſho graſtivo hiſho tim poſhelenim erbizham oduseu, inu ſadnizh naſho zelo perjaſnoſt k' ſhpotu ſturu. Sdej ſodite, kaj je ſa eno ſhtrajſingo

en tak neusmileni hudodelnik saflushu. Potem so vsi ti sraven stajozhi perjatli zhes tega hudobniga isdajauza saupili, de on k' ti nar nausmilenshi smerti obsojen more biti. Ta presboshni hudodelnik se je vergu k' nogam Genovefi, je sa Kristusovo volo protu, debi mu ona odpustila, inu sa njega gnado isprofila. Ta usmilena gospa je bla zhes to ponishnost omezhen, inu je profila svojga gospada, koker tudi te ukup povablene gostnike bres nehanja, debi oni timu ubogimu ponishnimu gresniku sa njeno volo gnado fkasali, inu tu shivljenje shenkali. Na tu je ta graf reku: Prelubesniva gospa! njeh zhednost szer vezh od mene pogirje, jest bi hotu rad njem to pogirvano gnado pervoliti, debi ta veseli zajt is nobeno shalostjo nabiu omadeshvan, kir pak ta rezh ne le samu mene, temuzh tudi zelo grafivo perjasnost sadene, toku jest morem tajstim tu dopounenje te sodbe zhes dati. Ti perjatli pak niso hotli v' nobeno gnado pervoliti, debi na moglu v' perhodnih zajtih rezhenu biti. De je biu Golo nadoushen, satu mu nilo mogli tega shivljenja useti.

Satu so ga oni obsodili, debi on imu v' prizho vsih njeh is shirimi volmi rastergan biti. Tukaj so na vsako roko inu uogo tega gresnika en shtrik pervesali, inu tajsti shtriki so bli na shtir vole pervesani, katiri so

na štiri tajle tega svejta pognani bli, tega budobniga Golo v' kratkim zhasu na štir tajle rastergali.

Kmalu potem so bli tudi vsi tajsti, katiri so is Golam dershali, inu k' tim obsojenju te grafine pomagali, od rabelna is mezham k' smerti perprauleni, inu njeh otrozi is tega kneshtva pregnani. Tajisti, katiri so ti grafini svejsti ostali, al so nje eno flushbo skasali, so bli obilnu polonani, med katirimi je tajsta dekelza bla, katira je ti grafini v' ti jezhi peru inu tinto pernesla, koker tudi eden tih flushabnikou, katir je nje tu shivljenje shenkau; kir pak je ta drugi she umeru, toku so njegovi otrozi tajstiga dobrote ushivali.

Potem je shivela sveta Genovefa is njenim gospodam v' ta nar vezhi svetusti, inu ta dobri grafni vedu, koku bi on nji sadofti flushu inu postregu; on jo je lubu koker svojo isvoleno gospo, on jo je zhastiu koker eno posebno svetnizo, on nje je flushu koker eni presvitli firshtni. Pa vender ni mogla ta sveta gospa dovolena biti od vsih tih flushbi, kir njeni pozhutki nilo bli po timu grafivimu shivljenju, temuzh po tih nebesih sraunani. Njeni shelodez se tudi ni mogu vezh navadit, mesa al rib jesti, satu li je ona mogla is salato inu strozhjam postrezhti pustit.

Ona je bla toku slu szerana, de ni mogla vezh k' njeni ta pervi mozhi pridti, satu tudi

ni mogla del, koker en firtelz lejta per njenimu gospodu shiveti. En dan, kir je bla ona v' molitvi sapopadena, se je nje perkasala ena mnoshiza veliku svetih gospodizhen, med katirimi je mati boshja veliku zhastitliushhi simkaj shla, ena vsaka tajitlih svetniz je nje pernefla eno nebeshko roshzo, mati boshja pak je dershala v' ti roki eno is shlahtnimi kamenzhki shtikano krono, rekozh: Lubesniva hzhi! poglej to krono, katiro si ti skus tajsto ternovo krono, sadobila, katiro si ti v' ti pushavi nosila. Prejmi jo od mojnih rok, sakaj sdej je ta zajt, de se bo per tebi ta vezhnost tvojga veselja sazabela. Is timi besedami nje je ona to krono na glavo postaula, inu je supet shla is njenim tovarshtvam pruti nebesam. Zhes tu perkasanje se je Genovefa slu resveselila, posebnu kir je bla sagvishana, de bo njena nadluga kmalu en konz usela; ona pak njenimu gospodu ni nize od tega povedala, debi se on pred zajtam na shalvau, kar pak je ona satajiti menila, tu je samu od sebe na dan pershlu: inu kmalu potem njo je ena merselza obshla, inu se je mogla, koker dougu se je ona tudi branila, sadnize v' postelo vlezhi.

Ta brumni graf je biu zhes tu mozhnu shalosten, inu je pustu vse mitelne, katiri bile mogli pomagati, persadeti, vender vsi niso mogli nize pomagati, kir je njeni shvah shalodez

dez vse, kar je ona noter usela, beršh is sebe vergu. Inu kir je ta dobri graf is svojim lubesnivim sinam vidu, de je ta bolesen zhes dali bol gor jemala, toku šta sazhela te dva salublena inu shaloftna ferza enu taku usmilenu shalvanje pelati, de je blu vse, kar je v' gradu blu, is njima vred klagvati persilenu. Oh mene ubogiga shaloftniga mo-sha! je ta graf reku, al sim jest tedej toku slu nafrezhen, de morem jest zelu moje shivljenje v' klagvanju doperneſti? Al sim se jest tedej toku slu per Bogu sadoushu, de on meni vse, kar mene resveselit more, prozh usame? Jest sim moja prelubesnivo gospo komaj dva mesza imou, inu pole, toku mi jo on spet prozh usame:

Jest sim se komaj sazheu veseliti, inu toku me je on spet v' tu nar vezhi klagvanje perpravu: bi blu ja bulshi, debi jo jest na biu nikol najdu, koker de jo jest morem spet toku hitru sgubiti, jest bi tedej ja vezh nabiu mogu zhes njeno smert shalvati, kebi jest nabiu od tajiste nizh vedu. Oh moja perferzhna lubesniva gospa! je on reku k' nje: se hozhte tedej toku hitru od mene lozhiti, inu spet mene is zeliga ferza shaloftniga sturiti? Oh! imejte vender usmiljenje is moja neisrezhenno perferzhno shaloftjo, inu profite tega lubesniviga Boga, de bo on njih she en zhas per meni shiveti puſtu. Genovefa

pak je rekla k' njemu: Moj prelubesnivi fhaz! nej nikar toku neshelujejo savolo moje smerti, kir oni drusga naopravjo, koker de oni mene is njimi obshaljo. Oni ja vidjo, de namore drugazh biti, satu se radovolno podejma v' volo boshjo. Kar mene v' moj smerti nar vezh shali, je tu, de jest morem njeh inu mojga perferzhnu lubesniviga Shmerzenrajha v' taki grimnosti vidit: kebi vi dva obedva potroshtana bla, toku bi jest hotla is veselam umreti, inu moje reunu shivlenje is enim bolshim preminiti: satu pak njih supet profim, prelubesnevi fhaz inu lubesnivi sin, bodita v' Bogu potroshtana, inu mislita, de jest k' Bogu grem, kir hozhem jest vafha profhniza biti. Kir je tedej bolcsen gor jemala, se je ona pustila per zajtu is timi svetimi sakramenti previdit, inu je njeni zajt v' sami andohti dopernefla, ona je pustila tudi vse, kar jih je v' gradu blu, k' sebi poklizati, inu njim je vsim dala njeni materni shegen; posebnu pak je ona troshtala, inu shegnala njeniga perferzhnu lubesniviga Shmerzenrajha, kati-riga sapushenje je nje nar vezh k' ferzu fhlu.

Sadnizh ta drugi dan maliga travna v' timu lejtu tega Gospoda 750 je dala njeno isvelizhano dusho gor, inu je premenila tu zhasnu is tim vezhnim shivlenjam.

Koker hitru je ona umerla, je padu ta shalofni graf is svojim sinkam vred zhes tu mertvu truplu, inu sta enu taku usmilenu klagvanje inu jokanje pelala, de so se bali, debi ona dva od prevelike shalofni na umerla, so tudi is njima klagvali vsi flushabniki inu hishne gospodizhne toku shalofnu, de, kdor je tako shalof flishau, je sazheu is njimi jokati, nar vezh jim je blu shou, de so oni eno sveto gospo sgubli, inu de niso mogli nje flatkiga kushvanja dalej ushivati. Ta ubogi graf pak, kader je on na te svoje inu njegove gospe pretezhene nadluge inu shalof spremislu, je terdnu vervau, de tega ni nobeden urshah, koker ta hudobni Golo, inu de je Bog njegove grehe fkus to smert hotu poshtrajfati, inu njega ni vredniga najdu, eno tako sveto gospo dalej per sebi imeti. Satu je on tudi taku filnu klagvanje pelau, de ga niso mogli ne duhouni inu njegovi prijatli potroshtati: On ni shu od tega merlizha nobene stopine prozh, temuzh je smiram na svojih kolenah pred tajstim leshau, (inu je toku bridku jokau) is ukupej fklene nim rokam toku prebodlivu, de so oni menili, de on more to mertvo fkus svoje souse spet shivo narediti. Kir so tedej potem hotli ta truplu te mertve is mertvashkim gvantam oblezhti, so neshli na njenimu nagimu shivotu en prou kosmat Zizilium, zhes katiriga so se

vsi prizhjozhi visoku sazhudili, inu tolkajn bol njeno svetust sposnali.

Ta uboga koshuta, katira je bla do sdej smiram per gradu, inu je bla posebnu lublena, koker hitru je ta grafina umerla, je ona sazhela shalvati, inu se toku shalostnu fkasati, de je blu usmilenu sa vidit. Kir so pak tega svetiga merlizha von nefli, je shla ona popolnema shalostna is perpogneno glavo sa tim merlizham, inu je toku usmilenu inu prebodlivu upila, de so se vsi ljudje mogli zhes njo usmilit, inu tu reunu upitje inu jokanje je toku dougu terpelu, de je biu ta sveti merlizh pokopan: Po pokopalishi pak se je ta uboga sverina na grob vlegla, je jokala zhes dalej shalostnishhi, inu ni popred dol pustila, de je sadnizh od same shalosti na timu grobu konz usela. Katira prezhudna pergodba je vse ludi, posebnu pak tega shalostniga grafa, toku slu k' usmilenu obudila, de so oni ozhitnu sposnali, koku pravizhnu je tajsta sa obshalvati, katira je tudi od tih divjih sverin toku bridku milvana bla. Je tudi ta graf puštu k' spominu tega zhudesha na timu kamnu tega groba med to shlahto te grafine to podobo te koshute von is-sekati, debi ta perhodni svejt v' imenitnosti te pergodbe nikol na posabu. Is to sveto Genovefo je blu timu grafu vse vesele pokopanu, kir se v'

nobeni rezhi ni mogu potroshtati, al vesele sadobiti. On je hodu koker eden, katir fe hozhe od bridkosti is-shalvati, inu ni nizeh drusga delau, koker svojo lubesnivo Genovefo smiram shalvau: on je v' zerkvi vselej pred njenim svetim grobam sedu, inu v' timu gradu se je on usak dan v' njeno kamro saklenu, tukej si je on umishluvau; koker debi jo on she pred ozhmi imu, inu je tedej is njo en toku klaguvani pogovor pelau, de so fkerbeli, debi on ob pamet na pershu. Njegova nar vezhi persferzhna shalost je bla, de jo je on v' svojmu shivlenju teshku preganjau, inu je potem v' resnizi svediti mogu, kaj je bla sa ena poshtena sveta gospa: on je menu, aku bi biu on le dalej mogu is njo shiveti, inu to nje sturjeno framoto is nasprutno flushbo poverniti, toku bi on she potroshtan biu, kir pak je ona toku naglu umerla, inu njemu vso perloshnost nje flushiti, oduseta bla, sa tega volo je on mogu shalvati.

Ta velika shalost je tudi Boga k' usmilenju obudila, satega volo mu je on enga Angelza od nebes dol poslau, katir ga ima potroshtati; tajsti je pershau v' podobu enga romarja k' njemu, ga je sa jerperge profu, inu je biu od tega grafa prou perjasnu goruset: med to vezherjo pak, kir je ta graf menu, de je on en romar, sra-

ven sebe posedu, mu je on is enim dougim pogovarjim toku troshta pouhen pergovarjau, de se je on sa naprej bol vedu v' to poterpeshlivoft porounati.

Sjutrej, kir je ta graf hotu na dalej is njim govorit, ga ni blu niker najdti, k' hvaleshnofti pak je on popustu romarski gvant v' ti kamri. Enkrat je fhu ta graf k' timu berlogu Genovefe, inu je najdu tukaj enga jelena ftati, katir je, aku so glih ti pefi pruti njemu lajali, oftau. Ta graf je tu sa en zhudesh derschau, inu je pustu te pefe nasajdershati; on pak je fhu v' ta sveti berlog, je obliu tajftiga is svojim fou-sami, inu je reku jokajozh sam per sebi: Oh! tu je ta kraj, na katirimu se je Genovefa sa en greh pokorila, katiriga ona ni nikol dopernefta: tu je ta berlog, katir je is sdinvanjam ene sapufhene nadoushnofti napounen biu.

Kir se je tukaj tvoja nadoushna goftpa sa nasnan greh pokorila, sakaj pa bi se ti savolo tvojih lastnih grehou tukaj na pokorriu? Tu je on sam per sebi miflu, inu fi je fkus tu boshje noterdajanje naprej useu v' tajftimu berlogu shivlenje enga pufhaunika pelati, inu kir je on po fturjenimu napreju setju pred tim Kruzefixam, katir je biu ti sveti Genovefi od nebes pernefen, moliu, je on en zhudesh vidu, koku je tajfti to def.

desno roko od krisha doli sneu, inu njemu ta
sveti shegen dau, f'kus katiriga je blu njegovu
ferze is veseljam napounenu, de je menu,
on se v' nebeskimu paradishu snajde. Kma-
lu potem je on rajshau v' tu mejstu Trir,
je pogervau od tega svetiga shkofa Hidolfa
tu perpushenje, na tajstimu kraju eno kape-
lo is-sidati, inu mu je tudi v' f'krivnosti
njegovu sturjenu naprejusetje rosodeu. Ta
shkof je prou rad njegovo sveto profhnjo
uflishau; inu ta graf je eno lepo zirku is
dvema al trimi pushavami vred is-sidati pu-
stu, sa tajste, katiri hozhjo tukaj pokuro
delati. Kader je she ta zerku narejena bi-
la, je ta sveti shkof to zerku shegnau k'
zhasti materi boshji, inu jo je imenvau is
njenim imenam, nashe lubesnive gospe zer-
ku: k' ti sveti zerkvi je blu veliku prozefi
pelanih.

Potem shegnuvanju te zerkve je blu tu
mertvu truplu Genovefe kekej prenesenu,
debi ona tukaj po njeni smerti pozhivati
mogla, kir je ona shiva enu toku ojstru
shivljenje pelala. Ta sveti merlizh je leshau
v' enimu marmorfkim shargu, katiriga so
imeli ofem volou dosti ulezhti, vender se
tu ni bres posebniga zhudsha sgodilu, sakaj
dva kojna sta toku lohku tega merlizha pe-
lala; koker debi zel nobene teshe na imela.
Tukaj je biu tudi zhudesh sa vidit, koku
slu

slu so te nepozhutlive sverine tu svetustvu zhaftile, inu tajstu sa zhaftiti so nam en exempel dale, sakaj na vsih krajih, kir je biu ta sveti merlizh zhes pelan mu ni samu tu ternje zheshenje skasalu, temuzh te nar visokejsi drevesa so njih veje dol perpegvale. Toku je biu ta zhesheni merlizh is velikim zheshenjam na njegou perprauleni kraj postaulen, inu ta nebeski Krish k' vezhi perloshnosti na velki altar postaulen.

Kir je ta graf spet domu pershu, je on svoje rezhi k' enimu flovu jemajnu porou-
 nau, inu je vse v' ordningo spravu, koker bi on imu per svoji smerti narediti. Potem je on poklizau svojga gospoda brata k' sebi, inu je reku k' njemu v' prizho svojiga lubesniviga fina: Prelubesnivi brat! ti si she lohku en doug zajt nad mano obzhutu, de jest niker namorem gmaha imeti, koker v' shalvanju inu klagvanju moje Genovefe; debi jest tedej mogu perserzhnimu nagnenju tolkaju bol ustrezhi, toku sim si jest naprej useu, ta svejt popolnema sapustiti, inu na tajstimu kraju, kir je moja sveta Genovefa shivela, shiveti inu umreti, satu te jest sa skerbnika zhes mojga lubesniviga fina. Shmerzenrajha postavim, inu prosim, debi ti njemu sturu, koker debi on tvoj lastni sin biu.

On bo vam vsm to pokorsno inu ponishnost skasau, koker je en otrok pruti svoj.

svojmu ozhetu sturiti doushen. Potem je
 on reku k' timu sinu: Slisish ti, moj pre-
 lubesnivi otrok! de jest pogerjem ta svejt
 sapustiti, inu tebi zelu moje kneshtvu sapu-
 stim, tvoj gospod striz ima sa naprej tvoj
 gospod ozha biti, inu tajstimu imash ti taj-
 sto zhast inu pokorsno fkasati, katiro si
 ti do sdaj meni fkasau. Tukaj je reku lu-
 besnivi Shmerzenrajh: Prelubesnivi gospod
 ozha! oni tedej menjo; de je tu prou, de
 oni te nebefa isvoljo, meni pak sa moj tajl
 le enmalu na timu svejtu sapustiti hozhjo?
 Ne ozha! tega jest na sturim, temuzh ho-
 zhem jest glih toku, koker oni te nebefa
 sadobiti: Kir oni hozhjo shiveti, tukaj tudi
 jest hozhem, inu kir oni hozhjo umreti, tu-
 kaj hozhem tudi jest umreti. Ta ozha se
 je sazhudu zhes tu, inu je reku is jokajozh-
 mi ozhmi: Moj prelubesnivi sin! tu ojstru
 shivljenje bo tebi tesku naprej pershlu, inu
 ti na bosh mogu sa volo tvojo zartlivosti
 prestati. Ja veliko bol, koker oni, moj
 gospod ozha! je reku Shmerzenrajh, sakaj
 jest sim she fedem lejt dougu fkuhanu v'
 pufhavi shiveti; tukaj ostanem jest terdnu
 per mojmu naprejusetju, inu hozhem tedej
 tamkaj shiveti inu umreti, kir sim biu jest
 od moje svete gospe matere gorsrojen: njem
 pak, moj gospod ozha sapustim moje zelu
 knesht-

kneshtvu de oni tajstu fraj krajlvati, inu tim ubogim dobra sturiti imajo.

Zhes tu prejemanje sta se sazhudila ozha inu striz, inu obedva sta prejela tega lubesniviga otroka is perferzhno lubesnjo.

Ta ozha je tajsti gvant obleku, katiriga mu je ta Angelz is boshjiga povelje sapustu, inu je pustu timu Shmerzenrajhu kmalu glih takiga narediti: potem sta obedva njeh flovu is veliko shalostjo inu jokanjam od vsih prijatlou usela, inu sta se podala v' to divjo pushavo, tukaj do njih konza Bogu flushiti. Koker hitru je ta lubesnivi Shmerzenrajh, kekej pershu, so ga sposnali njegovi poprejshni jigrauzi, namerzh te divje sverine, veliki inu mejhni tizhi, katiri so se v' tajstimu kraju gordershali, katiri so v' veliki trumi kekej pershli, inu so se njegoviga perhojenja veselili. Tukaj sta ozha inu sin njih shivljenje dopernefla, inu sta tudi tukaj brumnu v' gospodu saspala.

J. N. R. J.

Spifanje, katiru je JESUS KRISTUS letim trijim shenam Elisabethi, Brigiti inu Mehtildi rosodeu, katiru so fkus njih profhnjo, inu shele od Jesufa pogervale, inu on je njim od njegoviga velikiga terplenja inu smerti sam nansanje dau, rekozh:

K' pervimu imate vejdit lube hzhire: jest sim od judou stu inu dve shlaf fernz prejeu. 2. Sim jest petdesetkrat spestjo na moje vuste udarjen biu. 3. Sim na mojo glavo inu perfi dvajset shlakou prejeu. 4. Na moje plezha mojga shvota, inu noge sim jest trideset shlakou prejeu. 5. Sim jest tri inu sedemdesetkrat v' moje oblizhje saplivan biu. 6. Sim jest is mojga ferza stu devet inu dvajsetkrat sdihnu. 7. Sim jest sa brado tridesetkrat gori vlezhen biu. 8. V' mojmu gajshlanju sim jest 6666 shlaku prejeu. 9. Na mojo glavo od te ternove krone sim jest en

taushent shlaku prejeu. 10. Sim jest
 en mertvafhki shlak mozhnu pozhutu,
 kir sim is tim tefhkim krisham na sem-
 lo padu. 11. Na snamnu fvetiga kri-
 sha sim jest tri mertvafhke ternove fhipi-
 ze, katire je moja fveti glava groso-
 vitnu obzhutila. 12. So meni na moj
 shvot pet taushent, fhtiristu, pet inu
 fedemdefet shlaku naredili. 13. Letih
 kapelz tajste kervi, katire so is mojga
 shvota stekle, jih je blu tridefset tau-
 shent tristu inu tridefset. Letih judou-
 fkih foldatou, katiri so mene lovili,
 jih je blu petstu inu ofem, letih bri-
 zhou tri inu tridefset, katiri so mene
 vlazhili. Inu vsi tajsti, katiri bodo vfa-
 ki dan 7 Ozhanashou, 7 Zhesheha si
 Marija, inu eno vero molili, toku
 dougu, de bo letu fhtivejne tih kapelz
 te roshenfarbane kervi dopounenu k'
 zhasti mojga terplenja, tajstim hozhem
 jest pervizh pet posebnih gnad dodeli-
 ti, s' katirim popolnema odpustik, inu
 odpufhanje vsih grehou. 2. Oni nabodo
 ojgna tih viz obzhutili. 3. Aku bodo
 poprej umerli, koker bodo tu fhtivej-
 ne

ne te molitve dopounili, toku jim nabom nizh sarajtau, temuzh koker debi bli zel zhas dopernefli. 4. Jih jest hozhem tim svetim marternikam perglihat, koker debi oni sa mene inu mojo volo bli kri prelili. 5. Na njih posledno vuro njih hozhem jest fkus Angelza k' meni v' nebeshku krajlestvu perpelat, katiri v' letih vizah do sodniga dneva bi mogli terpeti.

Letu fe je snehlu v' Jerusalemu per boshjimu grobu, inu katiri tu per febi nosi, timu na more fhkodvat ta hudoba, inu katir bo tu derschau, ta na bode svojga lona sgubu vekomaj.

Sdihvajne k' Jesufu.

O moj dobrotlivi JESUS! jest te ponishnu profim, de moje ferze prebo-defh is eno prefladko rano te lubesni pruti tebi.

O debi se v' ti lubesni moje ferze vednu obzhutilu, inu nizh drugiga na poshelelu, koker vselej per tebi moj Jesuf prebivati.

O debi jest! moj Jesuf vednu she-lu, tebe jiskati, k' tebi hitu, na tebe mislu, od tebe govoriu, vse moje rezhi obrazhau k' zhasti inu hvali tvojga imena.

O Jesuf! ti bodi vse moje vesele, inu fladkust mojga ferza, moje vupan-je, moje perbejshalshe, moj trosht inu pomuzh. Tebi se jest popolnema zhes dam, sturi, inu oberni s' mano po tvoji voli. Amen.

